

Wyniki Standardowe 2020 uzyskane przez gospodarstwa rolne uczestniczące w Polskim FADN

**REGION FADN 790
WIELKOPOLSKA I ŚLĄSK**

Część II. Analiza Wyników Standardowych

WARSZAWA 2022

Wyniki Standardowe 2020 uzyskane przez gospodarstwa rolne uczestniczące w Polskim FADN

**REGION FADN 790
WIELKOPOLSKA I ŚLĄSK**

Część II. Analiza Wyników Standardowych

OPRACOWAŁ ZESPÓŁ:

mgr	Monika Juchniewicz
mgr inż.	Adam Smolik
mgr inż.	Justyna Żurakowska

Warszawa 2022

Redakcja techniczna

Monika Furmaniak

Grażyna Nachtman

Projekt okładki

Dział Wydawnictw

ISBN 978-83-7658-901-5

Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej

- Państwowy Instytut Badawczy

Zakład Rachunkowości Gospodarstw Rolnych

00-002 Warszawa, ul. Świętokrzyska 20

Tel.: +48 (22) 505 45 82

E-mail: portal@fadm.pl

Internet: www.fadm.pl; www.polskifadm.eu

Spis treści

Uwagi wstępne	5
1. Analiza rozkładów liczebności gospodarstw rolnych w regionie FADN i w polu obserwacji Polskiego FADN	6
1.1. Struktura gospodarstw z pola obserwacji w regionie Wielkopolska i Śląsk (790).....	6
1.2. Pole obserwacji Polskiego FADN	7
2. Analiza Wyników Standardowych	9
2.1. Wyniki Standardowe według typów rolniczych.....	9
2.1.1. Potencjał produkcyjny gospodarstw rolnych według typów rolniczych	9
2.1.2. Wyniki działalności gospodarstw rolnych według typów rolniczych	11
2.2. Wyniki Standardowe według klas wielkości ekonomicznej	35
2.2.1. Potencjał produkcyjny gospodarstw rolnych według klas wielkości ekonomicznej	35
2.2.2. Wyniki działalności gospodarstw rolnych według klas wielkości ekonomicznej	37
Wnioski	59

Spis wykresów

Wykres 1.1-1	Rozkład liczebności gospodarstw rolnych według typów rolniczych oraz klas wielkości ekonomicznej w regionie Wielkopolska i Śląsk	7
Wykres 1.2-1	Rozkład liczebności gospodarstw rolnych według typów rolniczych oraz klas wielkości ekonomicznej w polu obserwacji Polskiego FADN	8
Wykres 2.1-1	Zasoby ziemi w gospodarstwach rolnych w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według typów rolniczych.....	9
Wykres 2.1-2	Pogłowie zwierząt w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według typów rolniczych ...	10
Wykres 2.1-3	Nakłady pracy w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według typów rolniczych (w osobach przeliczeniowych - AWU)	10
Wykres 2.1-4	Wartość Standardowej Produkcji dla pola obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według typów rolniczych	11
Wykres 2.1-5	Wielkość i struktura nakładów pracy w przeliczeniu na gospodarstwo według typów rolniczych.....	12
Wykres 2.1-6	Udział dodzierżawionych użytków rolnych w całkowitej powierzchni użytków rolnych gospodarstwa według typów rolniczych	13
Wykres 2.1-7	Produkcja na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	14
Wykres 2.1-8	Struktura produkcji ogółem według typów rolniczych.....	15
Wykres 2.1-9	Udział przekazania produktów do gospodarstwa domowego oraz zużycia wewnętrznego w produkcji ogółem według typów rolniczych.....	16
Wykres 2.1-10	Produkcja zwierzęca na 1 LU według typów rolniczych	16
Wykres 2.1-11	Koszty produkcji na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych.....	17
Wykres 2.1-12	Struktura kosztów ogółem według typów rolniczych.....	18
Wykres 2.1-13	Koszt wytworzenia 1 zł produkcji ogółem według typów rolniczych.....	18
Wykres 2.1-14	Relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem według typów rolniczych	19
Wykres 2.1-15	Struktura kosztów bezpośrednich według typów rolniczych	20
Wykres 2.1-16	Koszty nasion, nawożenia i środków ochrony roślin na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	21
Wykres 2.1-17	Koszty energii elektrycznej i paliw na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych.....	22
Wykres 2.1-18	Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto według typów rolniczych.....	22
Wykres 2.1-19	Udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto według typów rolniczych	23
Wykres 2.1-20	Koszty bezpośrednie produkcji roślinnej na 1 ha według typów rolniczych	24
Wykres 2.1-21	Koszty bezpośrednie produkcji zwierzęcej na 1 LU według typów rolniczych	25
Wykres 2.1-22	Wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według typów rolniczych	26
Wykres 2.1-23	Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną rodziny w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według typów rolniczych.....	27
Wykres 2.1-24	Dopłaty do działalności operacyjnej oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego według typów rolniczych.....	28
Wykres 2.1-25	Wartość dodana netto na 1 ha powierzchni użytków rolnych według typów rolniczych.....	29
Wykres 2.1-26	Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na 1 ha powierzchni własnych użytków rolnych według typów rolniczych.....	29
Wykres 2.1-27	Struktura aktywów w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych.....	30
Wykres 2.1-28	Struktura aktywów trwałych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	31
Wykres 2.1-29	Struktura aktywów obrotowych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	32
Wykres 2.1-30	Struktura pasywów w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	33
Wykres 2.1-31	Relacja przepływów pieniężnych (2) do aktywów ogółem według typów rolniczych.....	34
Wykres 2.2-1	Zasoby ziemi w gospodarstwach rolnych w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według klas wielkości ekonomicznej.....	35
Wykres 2.2-2	Pogłowie zwierząt w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według klas wielkości ekonomicznej (w jednostkach przeliczeniowych LU)	36
Wykres 2.2-3	Nakłady pracy w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według klas wielkości ekonomicznej (w osobach przeliczeniowych AWU).....	36

Wykres 2.2-4	Wartość Standardowej Produkcji dla pola obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według klas wielkości ekonomicznej.....	37
Wykres 2.2-5	Wielkość i struktura nakładów pracy w przeliczeniu na gospodarstwo według klas wielkości ekonomicznej.....	38
Wykres 2.2-6	Udział dodzierżawionych użytków rolnych w całkowitej powierzchni użytków rolnych gospodarstwa według klas wielkości ekonomicznej	39
Wykres 2.2-7	Produkcja na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	40
Wykres 2.2-8	Struktura produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej.....	40
Wykres 2.2-9	Udział przekazania produktów do gospodarstwa domowego oraz zużycia wewnętrznego w produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej.....	41
Wykres 2.2-10	Produkcja zwierzęca na 1 LU według klas wielkości ekonomicznej.....	42
Wykres 2.2-11	Koszty produkcji na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	43
Wykres 2.2-12	Struktura kosztów ogółem według klas wielkości ekonomicznej.....	44
Wykres 2.2-13	Koszt wytworzenia 1 zł produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej.....	44
Wykres 2.2-14	Relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej	45
Wykres 2.2-15	Struktura kosztów bezpośrednich według klas wielkości ekonomicznej.....	46
Wykres 2.2-16	Koszty nasion, nawożenia i środków ochrony roślin na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	47
Wykres 2.2-17	Koszty energii elektrycznej i paliw na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	48
Wykres 2.2-18	Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto według klas wielkości ekonomicznej.....	49
Wykres 2.2-19	Udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto według klas wielkości ekonomicznej.....	50
Wykres 2.2-20	Koszty bezpośrednie produkcji roślinnej na 1 ha według klas wielkości ekonomicznej.....	50
Wykres 2.2-21	Koszty bezpośrednie produkcji zwierzęcej na 1 LU według klas wielkości ekonomicznej	51
Wykres 2.2-22	Wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według klas wielkości ekonomicznej	52
Wykres 2.2-23	Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną rodziny w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według klas wielkości ekonomicznej.....	53
Wykres 2.2-24	Dopłaty do działalności operacyjnej oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego według klas wielkości ekonomicznej.....	54
Wykres 2.2-25	Wartość dodana netto na 1 ha powierzchni użytków rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	55
Wykres 2.2-26	Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na 1 ha powierzchni własnych użytków rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	55
Wykres 2.2-27	Struktura aktywów w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej	56
Wykres 2.2-28	Struktura aktywów trwałych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	57
Wykres 2.2-29	Struktura aktywów obrotowych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	58
Wykres 2.2-30	Struktura pasywów w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	58
Wykres 2.2-31	Relacja przepływów pieniężnych (2) do aktywów ogółem według klas wielkości ekonomicznej.....	59

Wykaz skrótów

AWU	- jednostka przeliczeniowa pracy (ang. Annual Work Unit).
CAP	- Wspólna Polityka Rolna (ang. Common Agricultural Policy).
COP	- gospodarstwa specjalizujące się w produkcji zbóż, roślin oleistych i białkowych (ang. specialist cereals, oilseed and protein crops).
DG-AGRI	- Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich (ang. Directorate-General for Agriculture and Rural Development).
EC	- Komisja Europejska (ang. European Commission).
ESU	- europejska jednostka wielkości (ang. European Size Unit).
EU	- Unia Europejska (ang. European Union).
EUR	- oznaczenie jednostki monetarnej o nazwie „euro”.
euro	- jednostka monetarna, obowiązująca w większości państw członkowskich Unii Europejskiej.
EUROSTAT	- Europejski Urząd Statystyczny.
FADN	- Sieć Danych Rachunkowych Gospodarstw Rolnych (ang. Farm Accountancy Data Network).
FWU	- jednostka przeliczeniowa pracy członków rodziny (ang. Family Work Unit).
GUS	- Główny Urząd Statystyczny.
IERiGŻ-PIB	- Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowy Instytut Badawczy.
KE	- Komisja Europejska.
LU	- jednostka przeliczeniowa zwierząt (ang. Livestock Unit).
OGA	- działalność gospodarcza inna niż rolnicza bezpośrednio związana z gospodarstwem (ang. Other Gainful Activities).
ONW	- obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania - ONW (ang. Less Favoured Areas).
Polski FADN	- System Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych.
SGM	- Standardowa Nadwyżka Bezpośrednia (ang. Standard Gross Margin).
SO	- Standardowa Produkcja (ang. Standard Output).
UAA	- ziemia użytkowana dla celów rolniczych = użytki rolne (ang. Utilized Agricultural Area).
UR	- użytki rolne.
WTGR	- Wspólnotowa Typologia Gospodarstw Rolnych.
ZRGR	- Zakład Rachunkowości Gospodarstw Rolnych.

Uwagi wstępne

Publikacja jest drugą częścią Wyników Standardowych¹.

Przedmiotem opracowania jest analiza wybranych danych dotyczących działalności gospodarstw rolnych prowadzących rachunkowość w ramach systemu zbierania i wykorzystywania danych rachunkowych z gospodarstw rolnych (Polski FADN) w roku 2020. Wyniki te zostały obliczone na podstawie danych ze statystycznie reprezentatywnej próby gospodarstw rolnych liczącej w regionie Wielkopolska i Śląsk 4 402 gospodarstwa. Pole obserwacji Polskiego FADN, z którego wyłoniono reprezentatywną próbę gospodarstw towarowych w regionie Wielkopolska i Śląsk², w analizowanym roku obejmowało 173 923 gospodarstwa. Wielkość ekonomiczna pojedynczego gospodarstwa, ustalona na podstawie danych rachunkowych i współczynników SO „2013”³, stanowiła co najmniej 4 000 euro. Od 2020 roku do przeważenia wyników próby na populację badawczą wykorzystywane są dane z planu wyboru opracowanego w 2018 roku oraz współczynniki SO „2013”. Obserwowana w Polsce zmiana struktury gospodarstw rolnych (która jest widoczna w planie wyboru) powoduje w związku z tym również zmianę struktury gospodarstw w prezentowanych wynikach standardowych Polskiego FADN.

Podstawowym celem analizy jest ocena podstawowych czynników kształtujących dochody gospodarstw rolnych znajdujących się w polu obserwacji Polskiego FADN w 2020 r. w regionie Wielkopolska i Śląsk.

Analizę przeprowadzono dla gospodarstw pogrupowanych według typów rolniczych (TF8) oraz klas wielkości ekonomicznej (ES6). W związku z tym, że w regionie Wielkopolska i Śląsk typ rolniczy „zwierzęta ziarnożerne” obejmuje m.in. gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie trzody chlewnej oraz drobiu w znacznym stopniu różniące się skalą produkcji, od 2013 roku dane z tego typu prezentowane są w dwóch odrębnych podtypach: trzoda chlewna i drób. W analizie wykorzystano wybrane zmienne charakteryzujące populację, zasoby produkcyjne gospodarstw, produkcję i koszty, dopłaty do działalności operacyjnej oraz nadwyżki ekonomiczne. Analiza składa się z dwóch części. Część pierwsza zawiera charakterystykę rozkładów gospodarstw w polu obserwacji Polskiego FADN w regionie Wielkopolska i Śląsk, druga zawiera analizę wybranych zmiennych charakteryzujących podstawowe zasoby będące w posiadaniu gospodarstw i wartość Standardowej Produkcji oraz ekonomiczne wyniki ich działalności.

¹ Smolik A.; Juchniewicz M.; Żurakowska J.: Wyniki Standardowe 2020 uzyskane przez gospodarstwa rolne uczestniczące w Polskim FADN. Region 790 Wielkopolska i Śląsk. Część I. Wyniki Standardowe, IERiGŻ-PIB, Warszawa 2022.

² Floriańczyk Z.; Osuch D.; Bocian M.; Cholewa I.; Malanowska B.: Plan wyboru próby gospodarstw rolnych Polskiego FADN od roku obrachunkowego 2019, IERiGŻ-PIB, Warszawa 2018.

³ Szczegółowe informacje na temat współczynników SO „2013” dla rolniczych działalności produkcyjnych zostały omówione w publikacji: Bocian M.; Cholewa I.; Tarasiuk R.; Współczynniki Standardowej Produkcji „2013” dla celów Wspólnotowej Typologii Gospodarstw Rolnych, IERiGŻ-PIB, Warszawa 2017.

1. Analiza rozkładów liczebności gospodarstw rolnych w regionie FADN i w polu obserwacji Polskiego FADN

Bieżący rozdział zawiera analizę rozkładu gospodarstw znajdujących się w polu obserwacji regionu FADN 790 oraz w polu obserwacji Polskiego FADN całego kraju według dwóch klasyfikacji zdefiniowanych Wspólnotową Typologią Gospodarstw Rolnych⁴: wielkości ekonomicznej⁵ i typu rolniczego, które wykorzystywane są w ustalaniu planów wyboru próby gospodarstw rolnych.

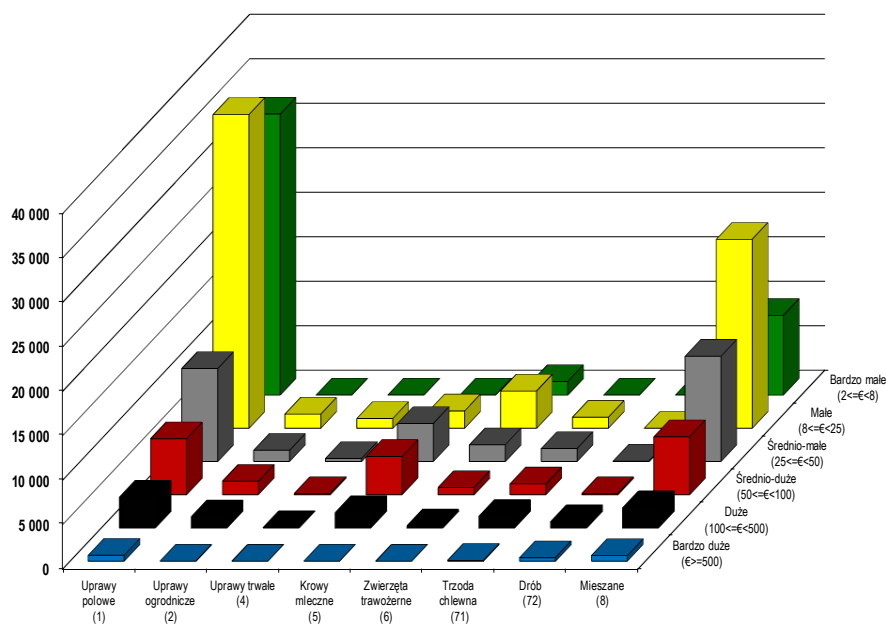
1.1. Struktura gospodarstw z pola obserwacji w regionie Wielkopolska i Śląsk (790)

W skład pola obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk wchodziło 173 923 gospodarstwa. Najbardziej liczną grupę stanowiły gospodarstwa nastawione na uprawy polowe (50% gospodarstw) oraz gospodarstwa mieszane (30% gospodarstw z tego regionu). Region ten, na tle pozostałych regionów, wyróżnia się dość liczną grupą gospodarstw specjalizujących się w chowie trzody chlewnej (3% gospodarstw z regionu). W przypadku rozkładu gospodarstw w klasach wielkości ekonomicznej, dominowały gospodarstwa do 50 tys. euro SO (81% podmiotów) (patrz: Wykres 1.1-1).

⁴ Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) nr 1198/2014 z dnia 1 sierpnia 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1217/2009 ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej oraz Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2015/220 z dnia 3 lutego 2015 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1217/2009 ustanawiającego sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej z późn.zm.

⁵ Uwaga: W tekście opracowania rozmiary wielkości ekonomicznej wyrażane są w euro, natomiast dla uproszczenia zapisu na wszystkich wykresach rozmiary prezentowane są w tysiącach euro.

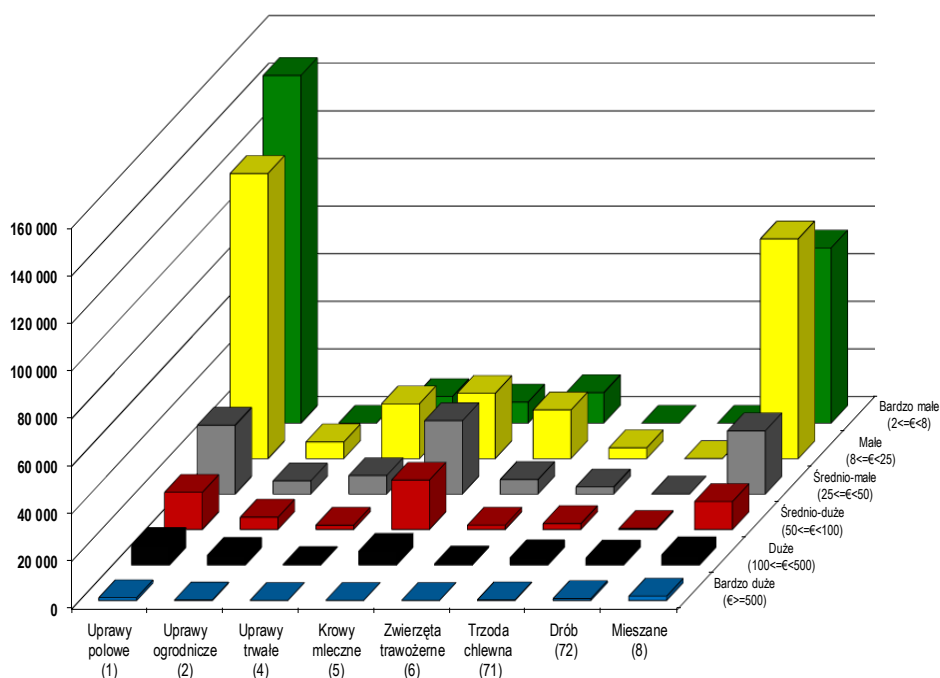
Wykres 1.1-1 Rozkład liczebności gospodarstw rolnych według typów rolniczych oraz klas wielkości ekonomicznej w regionie Wielkopolska i Śląsk

1.2. Pole obserwacji Polskiego FADN

W 2020 r. w polu obserwacji Polskiego FADN znajdowało się 749 302 gospodarstwa. W zbiorowości tej zdecydowana większość gospodarstw rolnych miała małą i bardzo małą wielkość ekonomiczną (tj. 73%). Podobnie jak w przypadku regionu Wielkopolska i Śląsk, najliczniejsze były gospodarstwa specjalizujące się w uprawach polowych (43%) oraz gospodarstwa mieszane (28%) (patrz: Wykres 1.2-1).

Wykres 1.2-1 Rozkład liczebności gospodarstw rolnych według typów rolniczych oraz klas wielkości ekonomicznej w polu obserwacji Polskiego FADN

2. Analiza Wyników Standardowych

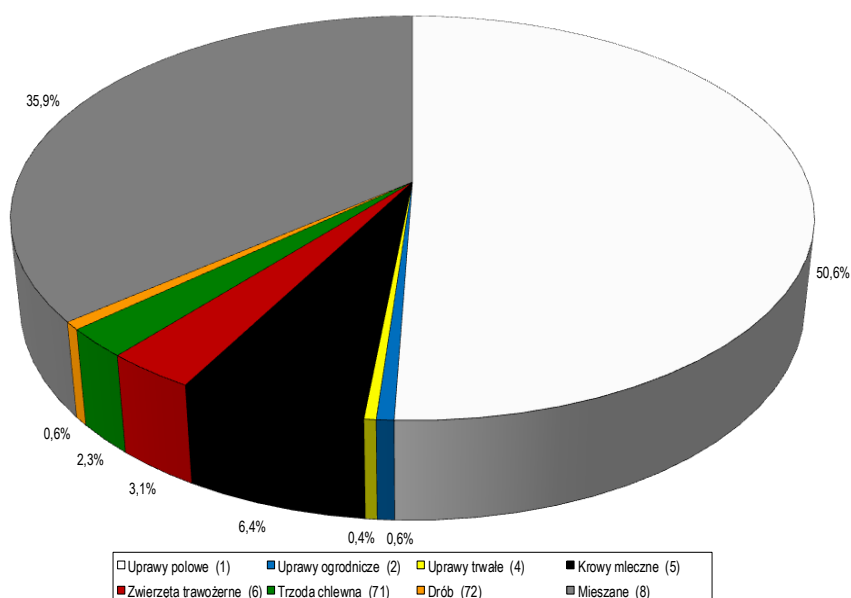
Analizę Wyników Standardowych podzielono na dwie części: w pierwszej zaprezentowano strukturę zasobów ziemi, wielkość pogłówna zwierząt, nakłady pracy oraz wartość Standardowej Produkcji, natomiast w drugiej przeanalizowano wybrane parametry wynikowe. Analizę wykonano dla grup gospodarstw wyróżnionych według typów rolniczych oraz klas wielkości ekonomicznej.

2.1. Wyniki Standardowe według typów rolniczych

2.1.1. Potencjał produkcyjny gospodarstw rolnych według typów rolniczych

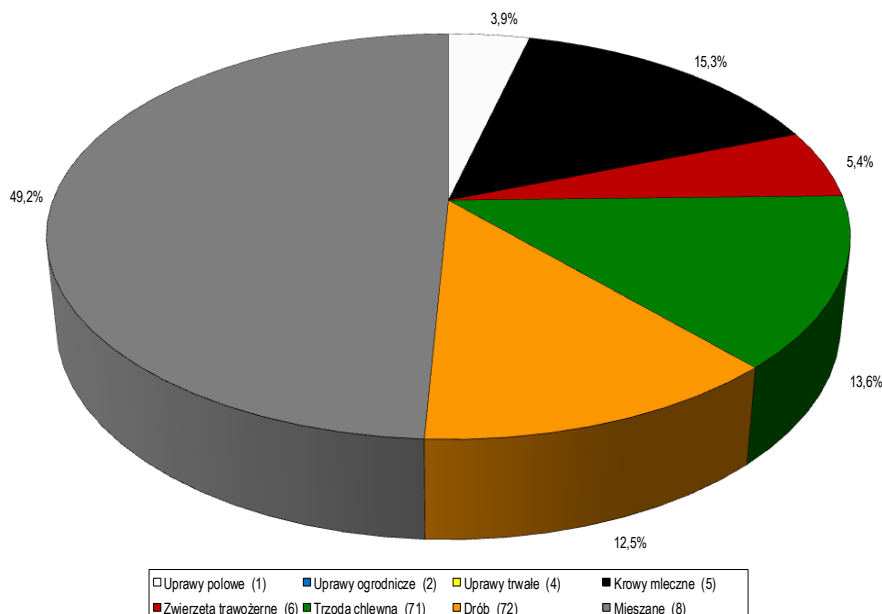
Gospodarstwa specjalizujące się w uprawach polowych uprawiały 50,6% użytków rolnych znajdujących się w użytkowaniu gospodarstw w regionie Wielkopolska i Śląsk (patrz: Wykres 2.1-1). Znaczącą powierzchnię użytków rolnych (35,9%) zajmowały również gospodarstwa z mieszaną produkcją roślinną i zwierzęcą. Z drugiej strony w użytkowaniu gospodarstw reprezentujących typ rolniczy uprawy trwałe znajdowało się zaledwie 0,4% całkowitej powierzchni ziemi użytkowanej rolniczo przez gospodarstwa tego regionu.

Wykres 2.1-1 Zasoby ziemi w gospodarstwach rolnych w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według typów rolniczych

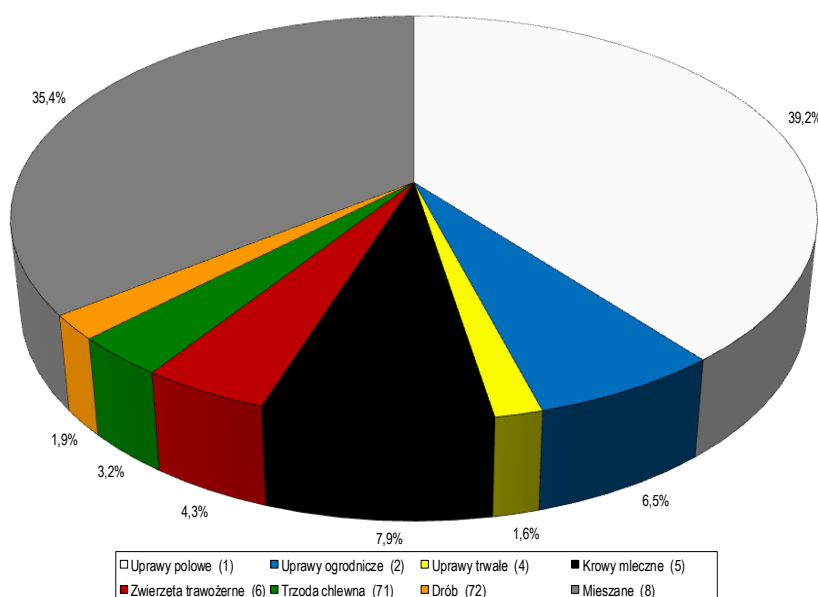
Rozpatrując rozkład pogłówna zwierząt (w jednostkach przeliczeniowych LU) należy zauważyć, że 49,2% pogłówna zwierząt skoncentrowane było w gospodarstwach z mieszaną produkcją roślinną i zwierzęcą (patrz: Wykres 2.1-2). Natomiast najmniejsza liczba zwierząt wystąpiła w gospodarstwach wyspecjalizowanych w uprawach ogrodniczych i trwałych.

Wykres 2.1-2 Pogłowie zwierząt w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według typów rolniczych

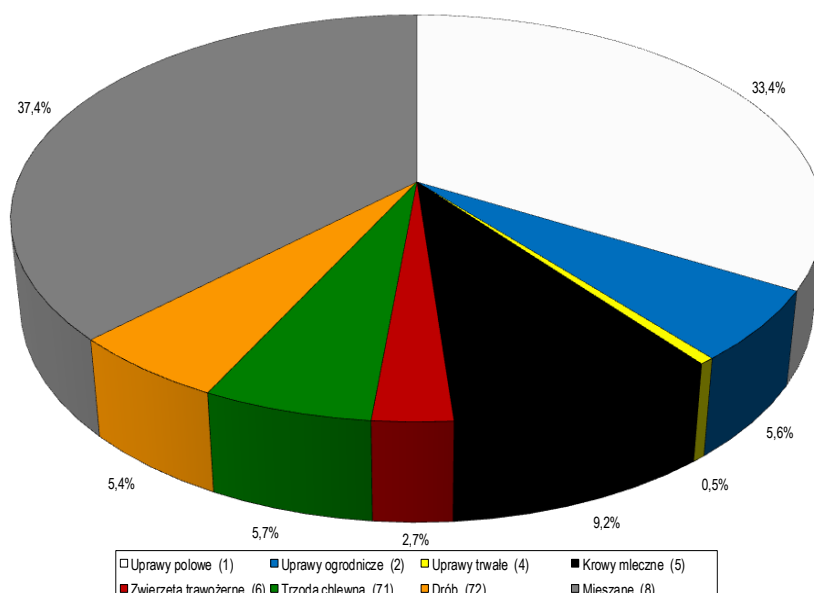
Z liczebnością gospodarstw w poszczególnych typach związana jest skala nakładów pracy. Najbardziej liczne gospodarstwa z uprawami polowymi dawały zatrudnienie największej liczbie osób. W 2020 r. w gospodarstwach tych pracowało 39,2% ogółu pełnozatrudnionych (wyrażonych w osobach przeliczeniowych AWU) z regionu Wielkopolska i Śląsk (patrz: Wykres 2.1-3). Z kolei gospodarstwa reprezentujące typy: uprawy trwałe i drób angażowały odpowiednio 1,6% i 1,9% osób pełnozatrudnionych.

Wykres 2.1-3 Nakłady pracy w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według typów rolniczych (w osobach przeliczeniowych - AWU)

W tworzeniu Standardowej Produkcji w regionie Wielkopolska i Śląsk największy udział miały gospodarstwa o mieszanym typie produkcji (37,4%) i polowe (33,4%). Pozostałe typy rolnicze wypracowały łącznie 29,1% Standardowej Produkcji badanej zbiorowości (patrz: Wykres 2.1-4).

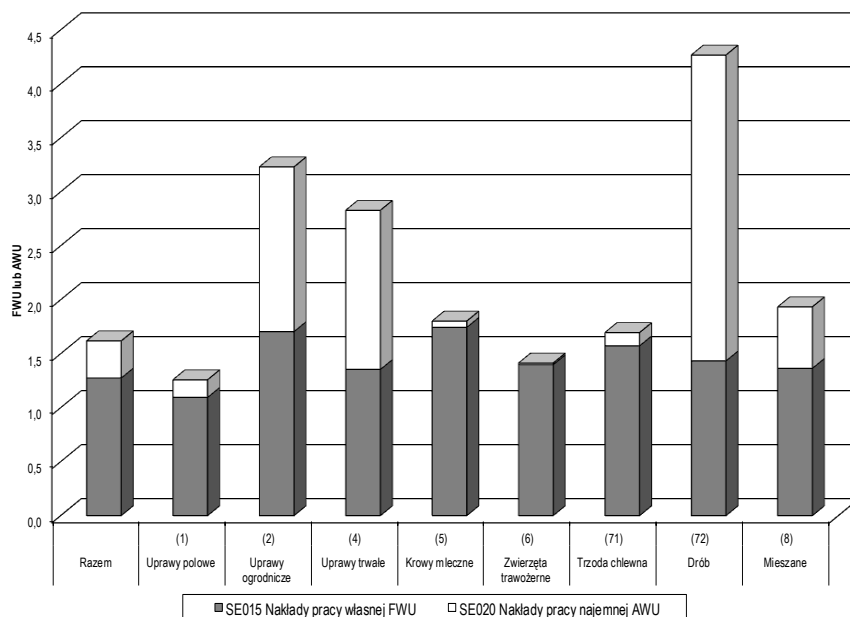
Wykres 2.1-4 Wartość Standardowej Produkcji dla pola obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według typów rolniczych

2.1.2. Wyniki działalności gospodarstw rolnych według typów rolniczych

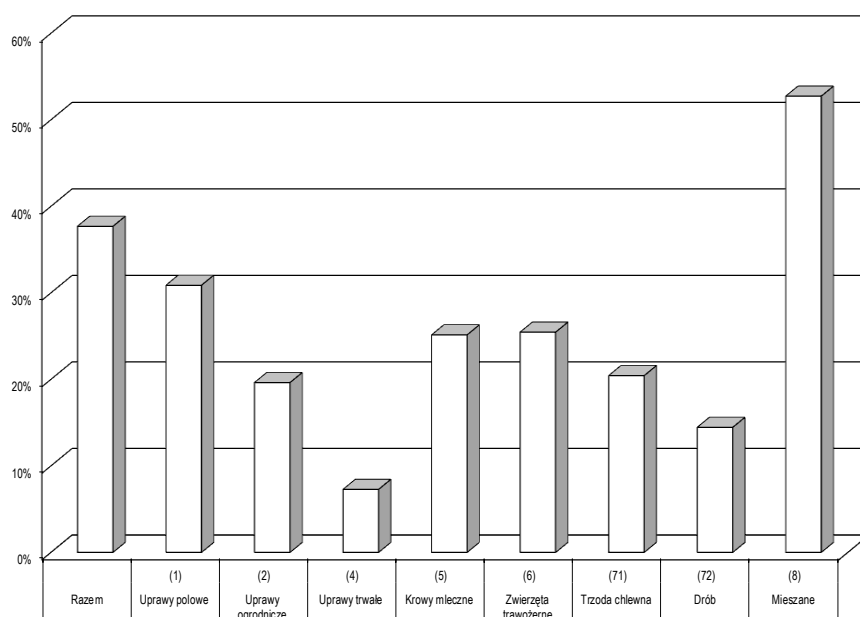
W 2020 r. w regionie Wielkopolska i Śląsk największe nakłady pracy ogółem w przeliczeniu na gospodarstwo ponoszone były w gospodarstwach specjalizujących się w chowie drobiu i wyniosły 4,3 AWU (patrz: Wykres 2.1-5). Ponadto w tych gospodarstwach oraz w gospodarstwach o typie uprawy trwałe praca najemna stanowiła najwyższy udział w nakładach pracy ogółem (52 - 66%). W pozostałych typach rolniczych udział pracy najemnej zawierał się w przedziale od 1,1 do 47%. Najniższą pracochłonnością cechowały się gospodarstwa wyspecjalizowane w uprawie polowej (1,3 AWU na gospodarstwo). Nakłady pracy własnej kształtowały się w granicach 1,1 - 1,7 FWU i najwyższy ich poziom zaobserwowano w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie krów mlecznych oraz w gospodarstwach z uprawami ogrodniczymi.

Wykres 2.1-5 Wielkość i struktura nakładów pracy w przeliczeniu na gospodarstwo według typów rolniczych

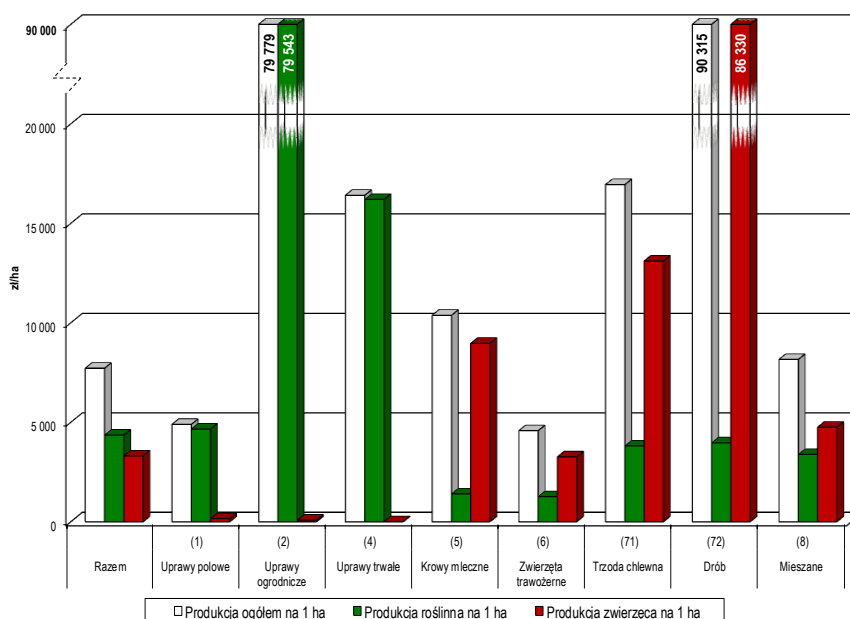
W analizowanych podmiotach ziemia dodzierżawiona znacząco powiększała powierzchnię użytków rolnych będących do dyspozycji gospodarstw. Najwięcej ziemi (53%) dodzierżawiały gospodarstwa specjalizujące się w mieszanej produkcji roślinnej i zwierzęcej oraz gospodarstwa z uprawami polowymi (31%). W najmniejszym stopniu z obcych użytków rolnych korzystały gospodarstwa specjalizujące się w uprawach trwałych (7%). Jest to uzasadnione charakterem prowadzonej przez te gospodarstwa produkcji, która wymaga inwestowania w ziemię, a poczynione inwestycje charakteryzują się długim okresem zwrotu. Inwestowanie w plantacje upraw trwałych na obcych gruntach jest obarczone wysokim ryzykiem (patrz: Wykres 2.1-6).

Wykres 2.1-6 Udział dodzierżawionych użytków rolnych w całkowitej powierzchni użytków rolnych gospodarstwa według typów rolniczych

Najwyższą produktywnością ziemi (90 315 zł/ha) charakteryzowały się gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie drobiu, w których produkcja w niewielkim stopniu powiązana jest z ilością ziemi jaką dysponują te podmioty (patrz: Wykres 2.1-7). Bardzo wysoka produktywność ziemi obserwowana jest także w gospodarstwach ogrodniczych. Wynika to z faktu, że znaczna część produkcji realizowana jest pod osłonami, co przekłada się na wysoką wartość produkcji. Gospodarstwa te osiągnęły produktywność ziemi w wysokości 79 779 zł/ha. Jest to wartość ponad 17-krotnie większa od gospodarstw ze zwierzętami trawożernymi, w których produkcja ogółem na hektar osiągnęła wartość 4 576 zł.

Wykres 2.1-7 Produkcja na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

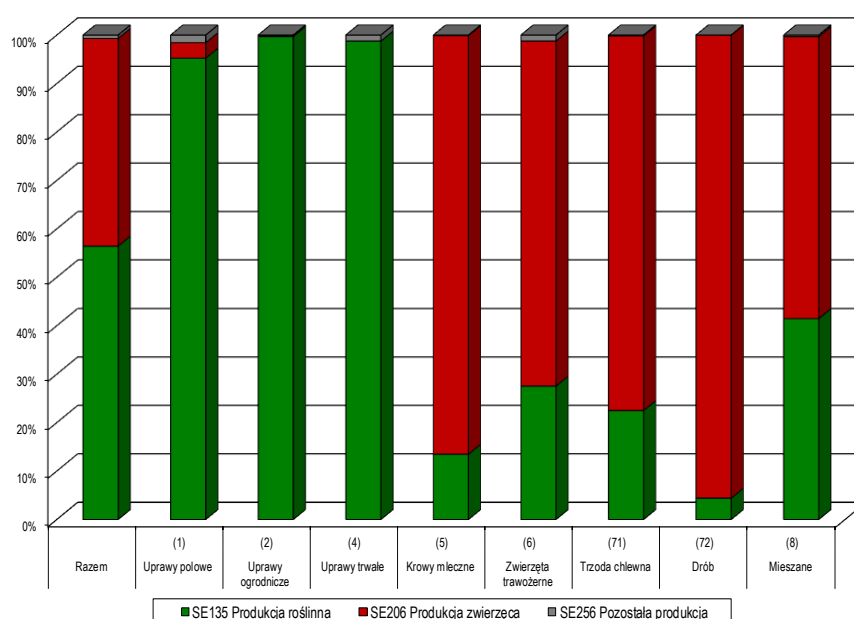

Gospodarstwa specjalizujące się w uprawach ogrodniczych, trwałych i polowych praktycznie całą swoją produkcję wytworzyły w ramach działalności roślinnej (ponad 90%), osiągając przy tym bardzo wysoki poziom specjalizacji.

Udział produkcji zwierzęcej w gospodarstwach specjalizujących się w chowie zwierząt w zależności od typu rolniczego wahał się od 72% (zwierzęta trawożerne) do 96% (drób).

Udział pozostałej produkcji⁶ w produkcji ogółem zawierał się w przedziale od 0,02 do 1,6%. Najniższym udziałem tej produkcji charakteryzowały się gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie drobiu, krow mlecznych, trzody chlewnej oraz gospodarstwa ogrodnicze (od 0,02 do 0,19%). Produkcja tego rodzaju miała marginalny udział w większości badanych podmiotów (patrz: Wykres 2.1-8).

⁶ Wartość pozostałej produkcji (SE256) obejmuje: czynsz za wydzierżawioną ziemię w stanie gotowym do siewu, przychody z okazjonalnego przekazania powierzchni paszowej, produkty z lasu, świadczenie usług, wynajem sprzętu, odsetki od aktywów obrotowych niezbędnych do bieżącego funkcjonowania gospodarstwa rolnego, przychody z agroturystyki, przychody dotyczące wcześniejszych lat obrotowych, pozostałe produkty i przychody.

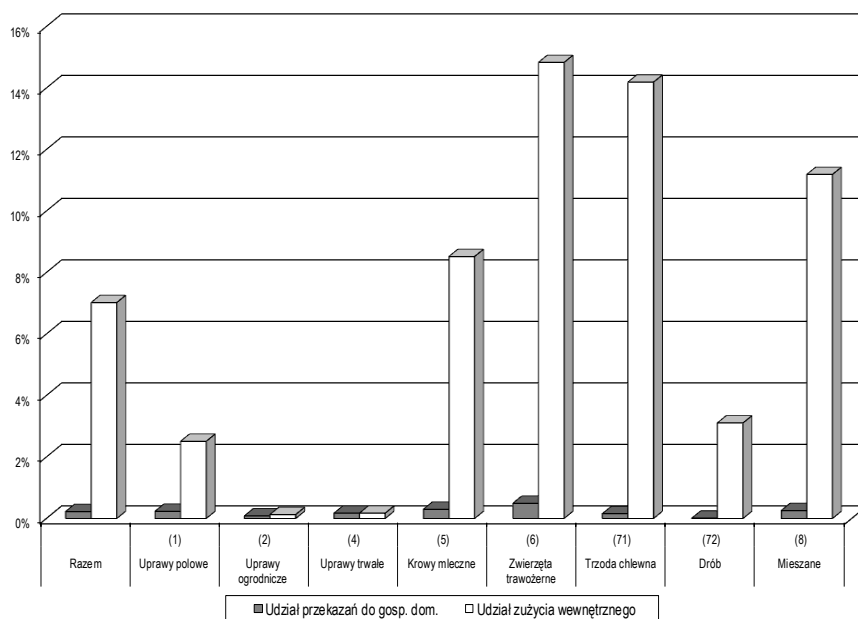
Wykres 2.1-8 Struktura produkcji ogółem według typów rolniczych

Wykres 2.1-9 potwierdza pewne prawidłowości w funkcjonowaniu gospodarstw rolnych. Część wytworzonej produkcji gospodarstwa przeznaczają na zużycie wewnętrzne. Najczęściej jest to ziarno zbóż zużyte na paszę, w niewielkim zakresie na siew. Stąd też gospodarstwa wyspecjalizowane w produkcji zwierzęcej oraz gospodarstwa mieszane zazwyczaj przeznaczają na zużycie wewnętrzne dużo więcej swojej produkcji niż gospodarstwa wyspecjalizowane w produkcji roślinnej. W 2020 r. najwyższe zużycie wewnętrzne w relacji do produkcji miały gospodarstwa specjalizujące się w chowie zwierząt trawożnych i trzody chlewniej (odpowiednio 15% i 14%). Spośród gospodarstw wyspecjalizowanych w produkcji zwierzęcej najniższe zużycie wewnętrzne (3%) miały gospodarstwa nastawione na chów drobiu. Niski udział zużycia wewnętrznego odnotowano również w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodniczych i w uprawach trwałych (odpowiednio 0,13% i 0,17%). Wynika to z ograniczonych możliwości wykorzystania specjalistycznego asortymentu produktów tych gospodarstw oraz z powszechnego stosowania kwalifikowanego materiału siewnego pochodzącego z zakupu zamiast nasion i sadzonek własnych.

Udział przekazania do gospodarstwa domowego w wartości produkcji ogółem kształtował się na zbliżonym poziomie we wszystkich typach rolniczych i nie przekroczył 1% produkcji ogółem. Nieco większe przekazania w ujęciu wartościowym odnotowano w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie krów mlecznych.

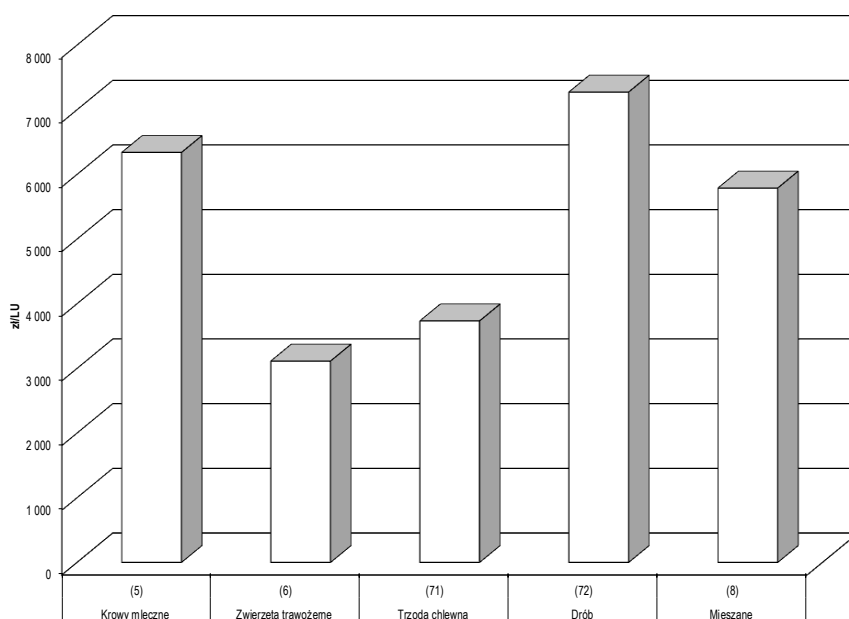
Wysoki poziom zużycia wewnętrznego oraz przekazania produktów rolnych do gospodarstwa domowego miał silny związek z rodzajem wytwarzanych produktów roślinnych i zwierzęcych w poszczególnych typach gospodarstw.

Wykres 2.1-9 Udział przekazania produktów do gospodarstwa domowego oraz zużycia wewnętrznego w produkcji ogółem według typów rolniczych

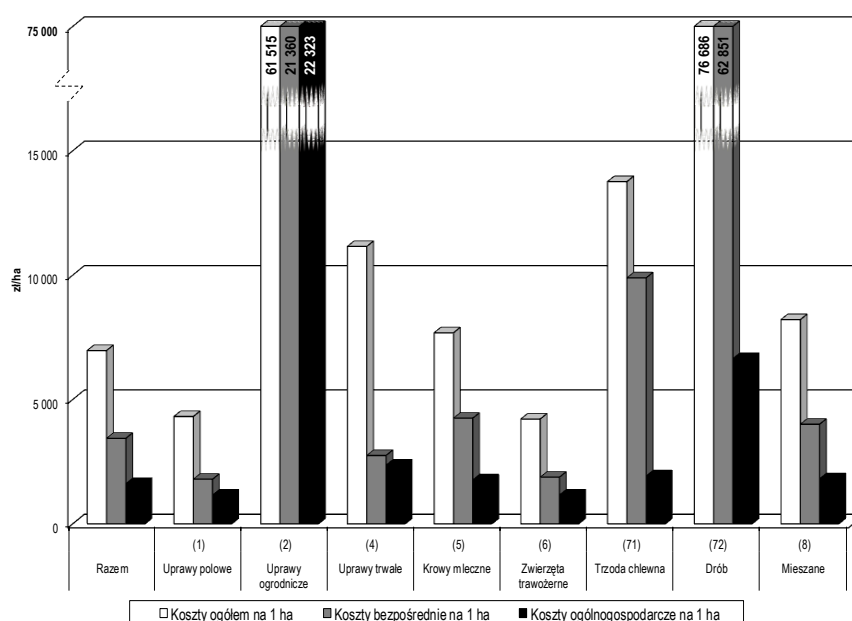
Wartość produkcji zwierzęcej w przeliczeniu na 1 LU związana jest ze specyfiką poszczególnych typów rolniczych (patrz: Wykres 2.1-10). W gospodarstwach z dużym udziałem produkcji zwierzęcej (typy 5 – 8), najwyższą produktywnością charakteryzowały się gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie drobiu (7 273 zł/LU), a najniższą w chowie zwierząt trawożernych (3 113 zł/LU). Różnicowanie produktywności zwierząt w gospodarstwach wyspecjalizowanych w produkcji roślinnej (typy 1, 2 i 4) ze względu na niskie pogłowie zwierząt lub jego brak nie ma charakteru prawidłowości.

Wykres 2.1-10 Produkcja zwierzęca na 1 LU według typów rolniczych

Z produktywnością ziemi koresponduje intensywność produkcji mierzona wartością kosztów w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych (patrz: Wykres 2.1-11). W gospodarstwach nastawionych na chów drobiu i gospodarstwach ogrodniczych poziom kosztów produkcji na 1 ha użytków rolnych był kilkakrotnie wyższy niż w pozostałych typach rolniczych gospodarstw. Wyższą intensywnością produkcji charakteryzowały się także gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie trzody chlewnej i uprawach trwałych. Najniższe koszty na 1 ha użytków rolnych ponosiły gospodarstwa nastawione na chów zwierząt trawożernych i na uprawy polowe.

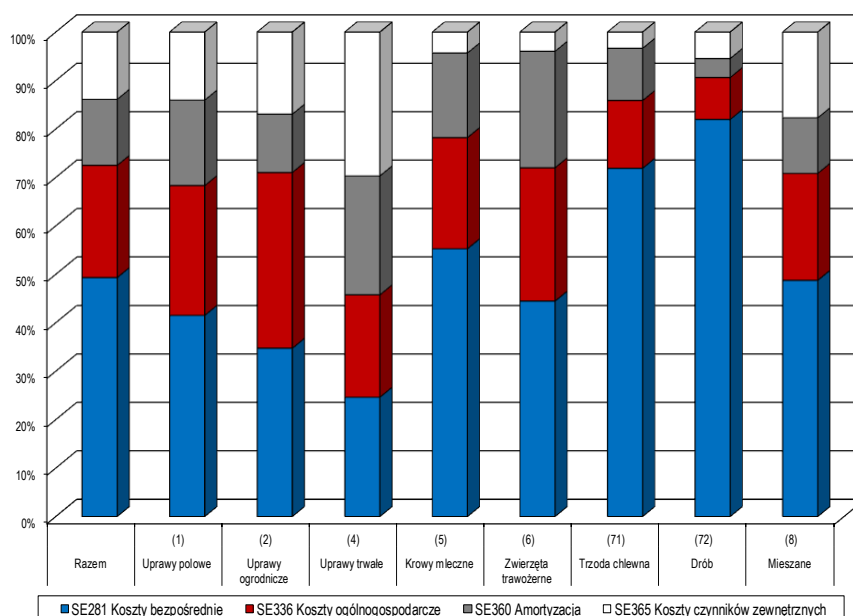
Wykres 2.1-11 Koszty produkcji na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

Poszczególne typy rolnicze znacznie różniły się pod względem struktury kosztów produkcji (patrz: Wykres 2.1-12). Najwyższy udział kosztów bezpośrednich był w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie drobiu (82%), a najniższy w nastawionych na uprawy trwałe (25%). Wysokie koszty bezpośrednie w gospodarstwach zajmujących się chowem trzody chlewnej i drobiu wiązały się z żywieniem paszami pełnoporcjowymi wysokiej jakości.

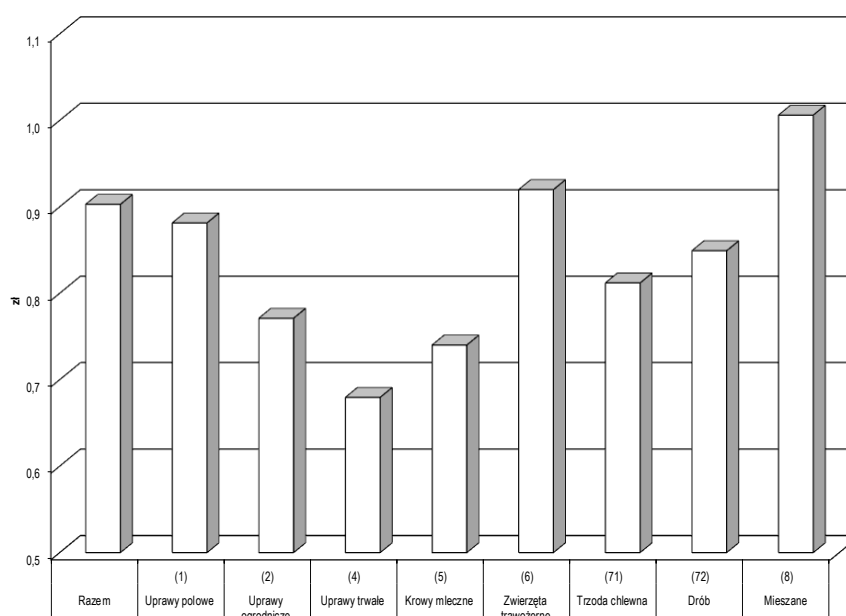
Najwyższy udział kosztu amortyzacji odnotowano w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach trwałych (nasadzenia w sadach i plantacjach), a kosztów ogólnogospodarczych w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodniczych. Najwyższym udziałem kosztów czynników zewnętrznych charakteryzowały się gospodarstwa z uprawami trwałymi. Grupa tych kosztów stanowiła najniższy udział w kosztach ogółem w gospodarstwach nastawionych na chów trzody chlewnej.

Wykres 2.1-12 Struktura kosztów ogółem według typów rolniczych

Efektywność produkcji charakteryzuje koszt wytworzenia 1 zł produkcji ogółem (patrz: Wykres 2.1-13). W roku 2020 najniższą efektywnością charakteryzowały się gospodarstwa o mieszanej produkcji roślinnej i zwierzęcej. Koszty produkcji w tej grupie gospodarstw wyniosły 1,01 zł na jednostkę wartości produkcji. Najkorzystniejszą relację kosztów do produkcji osiągnęły gospodarstwa z uprawami trwałymi – 0,68 zł. W przypadku pozostałych typów rolniczych na wytworzenie 1 zł produkcji ogółem trzeba było zaangażować od 0,74 do 0,92 zł.

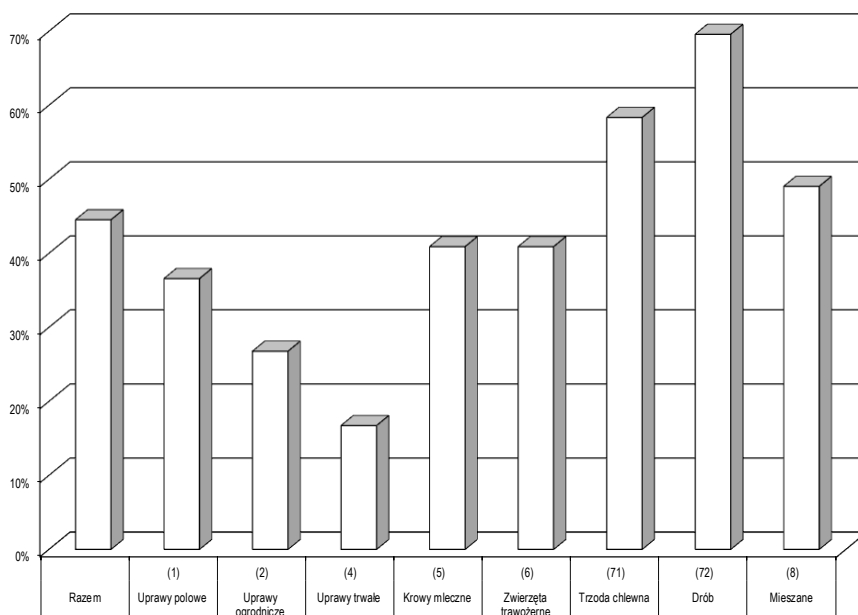
Wykres 2.1-13 Koszt wytworzenia 1 zł produkcji ogółem według typów rolniczych

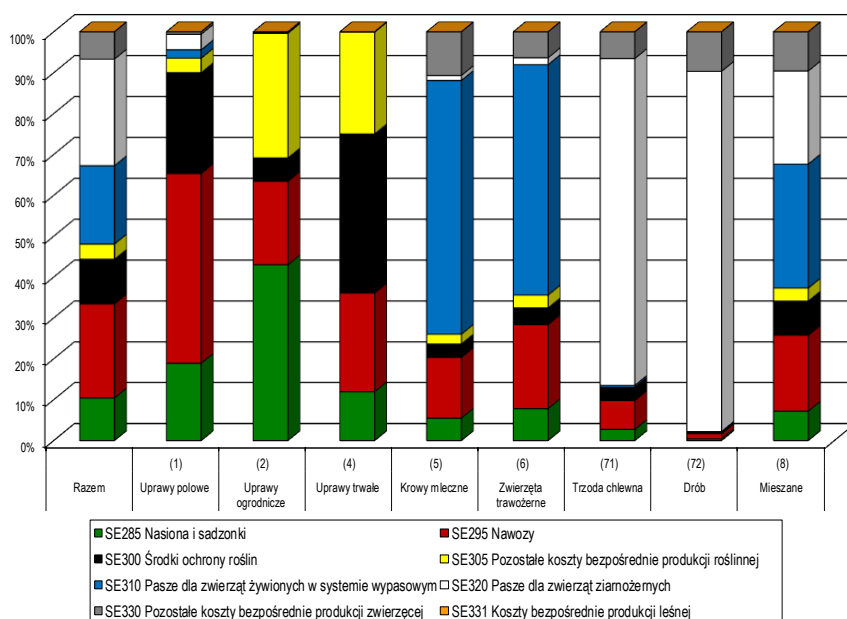
Koszty bezpośrednie w gospodarstwach specjalizujących się w chowie drobiu stanowiły 70% wartości produkcji. W typach 1, 5, 6, 71 oraz 8, koszty te stanowiły od 37 do 58% wartości produkcji. Natomiast w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach trwałych i w uprawach ogrodnich udział ten kształtował się w przedziale 17 - 27% (patrz: Wykres 2.1-14).

W gospodarstwach nastawionych na produkcję zwierzęcą (typ 5, 6, 71, 72), jak i w gospodarstwach mieszanych wśród kosztów bezpośrednich dominującą pozycję stanowiły koszty pasz. W gospodarstwach w typie rolniczym uprawy polowe najwyższy udział w kosztach bezpośrednich miały nawozy, w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach trwałych środki ochrony roślin, a w gospodarstwach typowo ogrodnich nasiona i sadzonki oraz pozostałe koszty bezpośrednie produkcji roślinnej (patrz: Wykres 2.1-15). Do pozostałych kosztów bezpośrednich produkcji roślinnej zaliczane są opakowania jednorazowe, sznurek do wspierania pędów, podłoża dla grzybów i roślin szklarniowych, komponenty i materiały do przerobu uszlachetniającego. W gospodarstwach ogrodnich grupa tych kosztów stanowiła 31%.

Wykres 2.1-14 Relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem według typów rolniczych

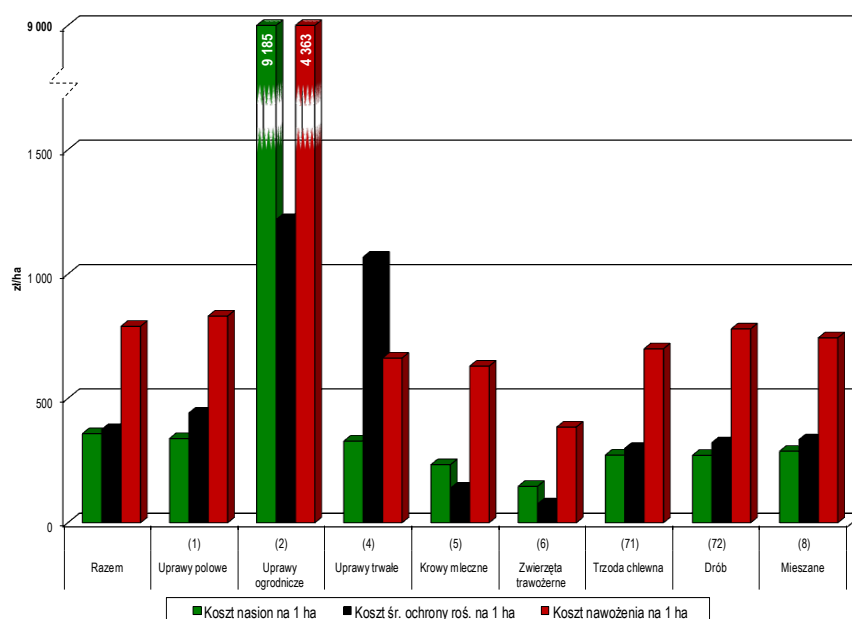
Wykres 2.1-15 Struktura kosztów bezpośrednich według typów rolniczych

Poszczególne typy rolnicze gospodarstw znacznie różniły się poziomem nawożenia, zużycia nasion oraz środków ochrony roślin (patrz: Wykres 2.1-16). Koszty zużycia nasion i sadzonek na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach ogrodniczych wynosiły 9 185 zł/ha. Również koszty nawożenia w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach ogrodniczych były najwyższe i charakteryzowały się ponad 5-krotnie wyższym poziomem niż przeciętnie w całej zbiorowości gospodarstw regionu Wielkopolska i Śląsk. Najniższym poziomem nawożenia oraz zużyciem nasion charakteryzowały się gospodarstwa nastawione na chów zwierząt trawożernych (typ 6).

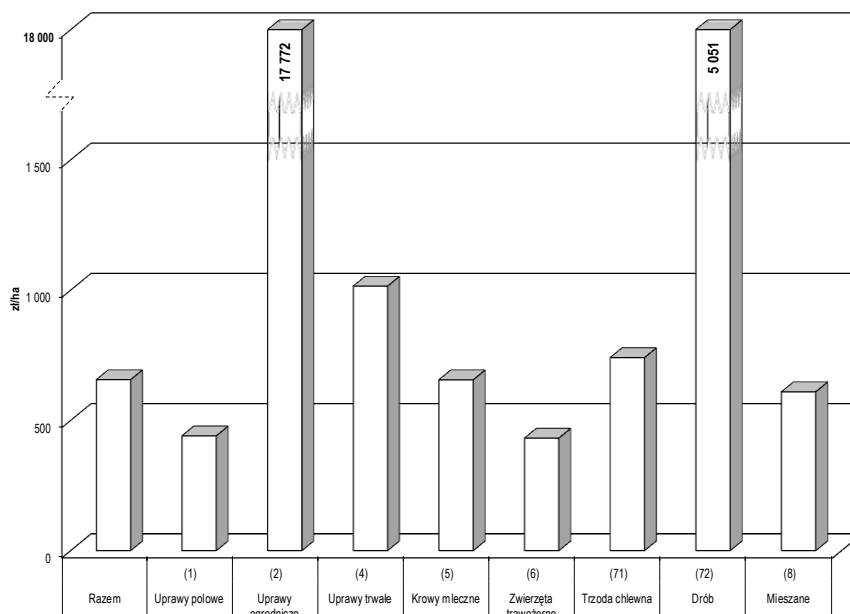
Tak jak w przypadku kosztu zużycia nasion i sadzonek oraz kosztu nawożenia na 1 ha użytków rolnych, najwyższy poziom kosztów środków ochrony roślin zaobserwowano w gospodarstwach z uprawami ogrodniczymi. Koszty środków ochrony roślin w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych były najniższe w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta, a zwłaszcza bydło, co niewątpliwie związane było z większym udziałem powierzchni paszowej (w tym łąk i pastwisk) w strukturze użytków rolnych, z natury wymagających mniej intensywnego stosowania środków ochrony roślin.

Wykres 2.1-16 Koszty nasion, nawożenia i środków ochrony roślin na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

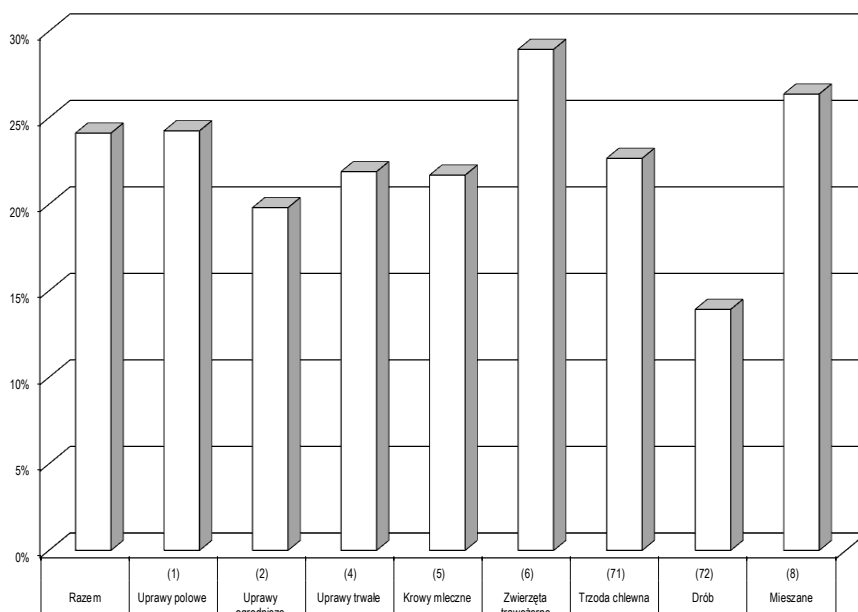
Analiza kosztów ogólnogospodarczych, do których zalicza się koszty energii i paliw wskazuje, iż koszty te przeliczone na 1 ha użytków rolnych były znacznie wyższe w gospodarstwach ogrodniczych niż w pozostałych typach rolniczych. Ma to związek z wytwarzaniem produkcji pod osłonami, zwłaszcza ogrzewanymi (patrz: Wykres 2.1-17). Drugim typem gospodarstw, który charakteryzuje wysokie zużycie energii elektrycznej i paliw są gospodarstwa nastawione na chów drobiu. Wyższe koszty energii i paliw zaobserwowano także w gospodarstwach wyspecjalizowanych w uprawach trwałych. Jest to związane z dużą ilością zabiegów ochrony roślin, a także z kosztami przechowywania produktów w kontrolowanej atmosferze. Jednak w przypadku tego typu różnica w stosunku do pozostałych gospodarstw nie była tak duża, jak w przypadku gospodarstw ogrodniczych. W pozostałych typach rolniczych koszty energii i paliw na 1 ha użytków rolnych wyniosły od 432 do 741 zł.

Wykres 2.1-17 Koszty energii elektrycznej i paliw na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

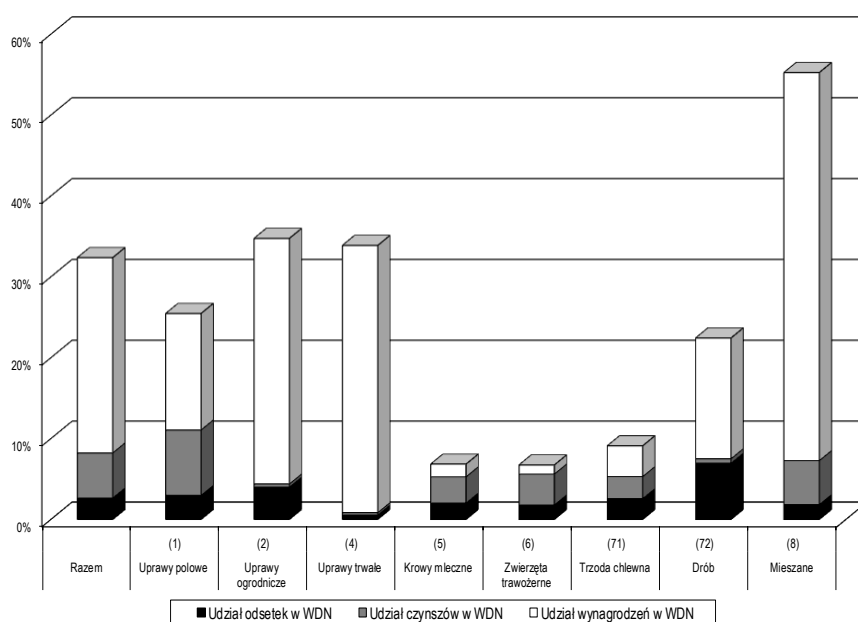
Przeciętny udział amortyzacji w wartości dodanej brutto w regionie Wielkopolska i Śląsk wynosił 24%. Najwyższą wartość tego wskaźnika odnotowano w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie zwierząt trawożernych (29%), a najniższą w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie drobiu (14%). W pozostałych typach gospodarstw wskaźnik ten mieścił się w przedziale 20 – 26% (patrz: Wykres 2.1-18).

Wykres 2.1-18 Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto według typów rolniczych

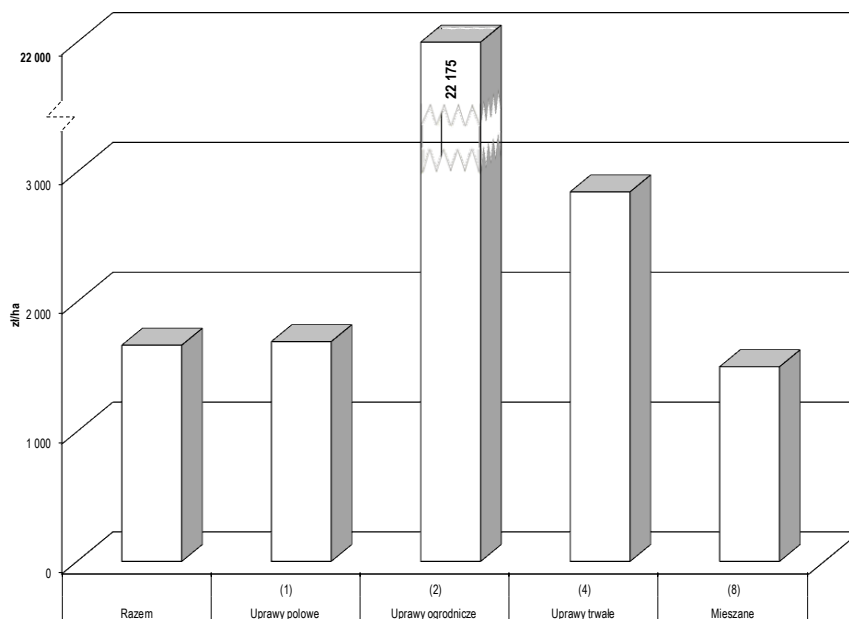
Najwyższy udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto wystąpił w gospodarstwach z mieszaną produkcją roślinną i zwierzęcą (55%). Natomiast najniższy udział odnotowano w gospodarstwach specjalizujących się w chowie krów mlecznych i w gospodarstwach ze zwierzętami trawożnymi (po 7%). Było to uwarunkowane wielkością obciążenia gospodarstw kosztem najmu siły roboczej, tzn. gospodarstwa o typie mieszanym ponosiły najwyższy koszt z tytułu wynagrodzeń dla pracowników najemnych, w przeciwieństwie do gospodarstw utrzymujących głównie bydło, w których koszt najmu pracy był najniższy (patrz: Wykres 2.1-19).

Wykres 2.1-19 Udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto według typów rolniczych

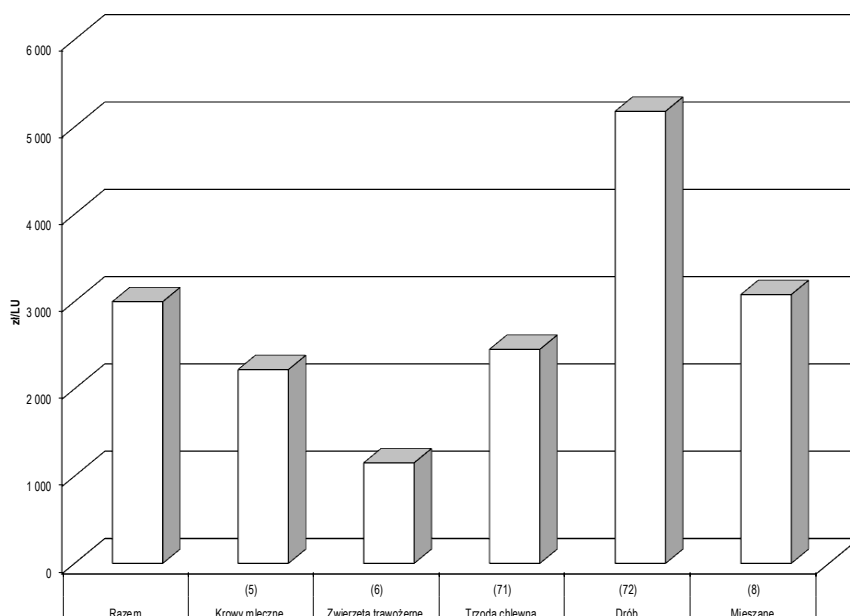

Wykres 2.1-20 przedstawia poziom kosztów bezpośrednich produkcji roślinnej na 1 ha użytków rolnych. Wynika z niego, że szczególnie wysokie koszty poniosły gospodarstwa wyspecjalizowane w uprawach ogrodniczych (22 175 zł/ha), co wiąże się z faktem, iż znaczna część produkcji w tych gospodarstwach realizowana jest pod osłonami, bez znacznego zaangażowania gruntów ornych. Zróżnicowanie poziomu tych kosztów w pozostałych typach, gdzie dominująca jest produkcja roślinna wahało się od 1 499 zł/ha w gospodarstwach mieszanych do 2 847 zł/ha w gospodarstwach nastawionych na uprawy trwałe. Poziom kosztów bezpośrednich produkcji roślinnej w gospodarstwach wyspecjalizowanych w produkcji zwierzęcej (typy: 5, 6, 71 i 72) ma mniejsze znaczenie. Ze względu na niewielką skalę produkcji roślinnej w tych gospodarstwach pominięto je na wykresie.

Wykres 2.1-20 Koszty bezpośrednie produkcji roślinnej na 1 ha według typów rolniczych

Poziom kosztów bezpośrednich produkcji zwierzęcej w przeliczeniu na 1 LU był powiązany z gatunkiem zwierząt dominujących w danym typie rolniczym (patrz: Wykres 2.1-21). Najniższą kosztochłonnością w tym ujęciu charakteryzowały się gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie zwierząt trawożernych (1 151 zł/LU), a najwyższą gospodarstwa nastawione na chów drobiu (5 178 zł/LU). Jest to związane ze sposobem pozyskiwania pasz. W chowie drobiu stosowane są głównie pasze treściwe z zakupu. Poziom kosztów bezpośrednich na 1 LU w gospodarstwach wyspecjalizowanych w produkcji roślinnej (typy: 1, 2 i 4) ma mniejsze znaczenie. Ze względu na niewielką skalę produkcji zwierzęcej w tych gospodarstwach pominięto je na wykresie.

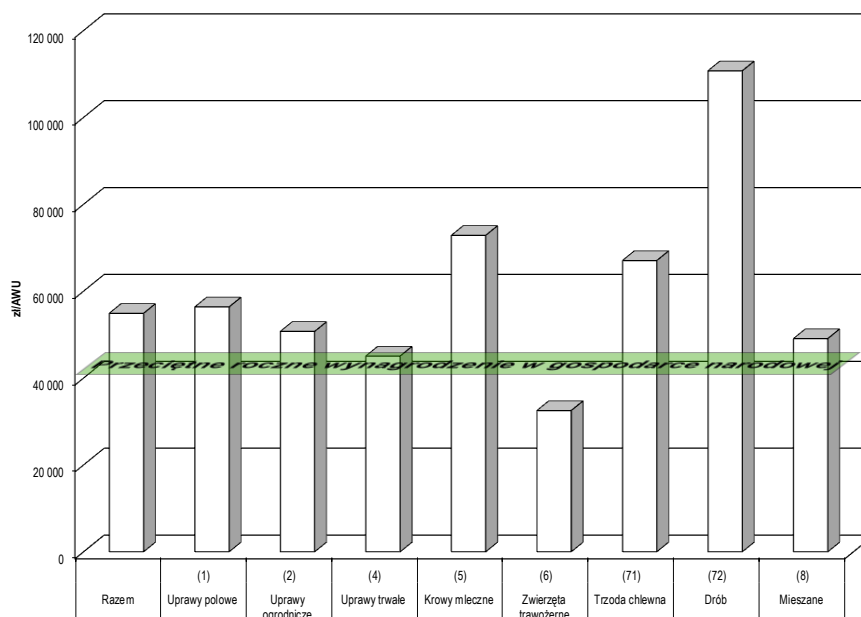
Wykres 2.1-21 Koszty bezpośrednie produkcji zwierzęcej na 1 LU według typów rolniczych

Średnia wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną (WDN/AWU) w 2020 roku w zbiorowości regionu Wielkopolska i Śląsk (54 881 zł) ukształtowała się powyżej przeciętnego rocznego wynagrodzenia netto w gospodarce narodowej⁷. Najwyższą jej wartość zaobserwowano w gospodarstwach z produkcją drobiarską (110 707 zł/AWU). Jedynie w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie zwierząt trawożernych (32 500 zł) jej wartość kształtowała się poniżej przeciętnego rocznego wynagrodzenia netto w gospodarce narodowej (patrz: Wykres 2.1-22).

⁷ Wartość dodana netto jest nadwyżką stanowiącą opłatę za zaangażowanie czynników wytwórczych bez względu na to kto jest ich właścicielem. Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego stanowi opłatę za zaangażowanie do działalności gospodarstwa rolnego czynników wytwórczych stanowiących własność rodziny rolniczej.

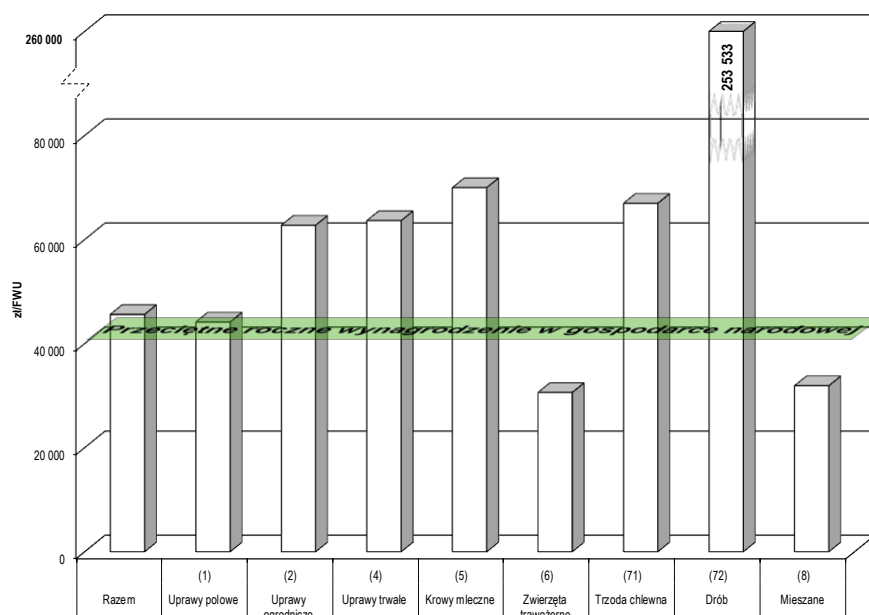
Przeciętne roczne wynagrodzenie netto w gospodarce narodowej = 42 062 zł w 2020 r. Szacunek własny, na podstawie danych GUS.

Wykres 2.1-22 Wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według typów rolniczych

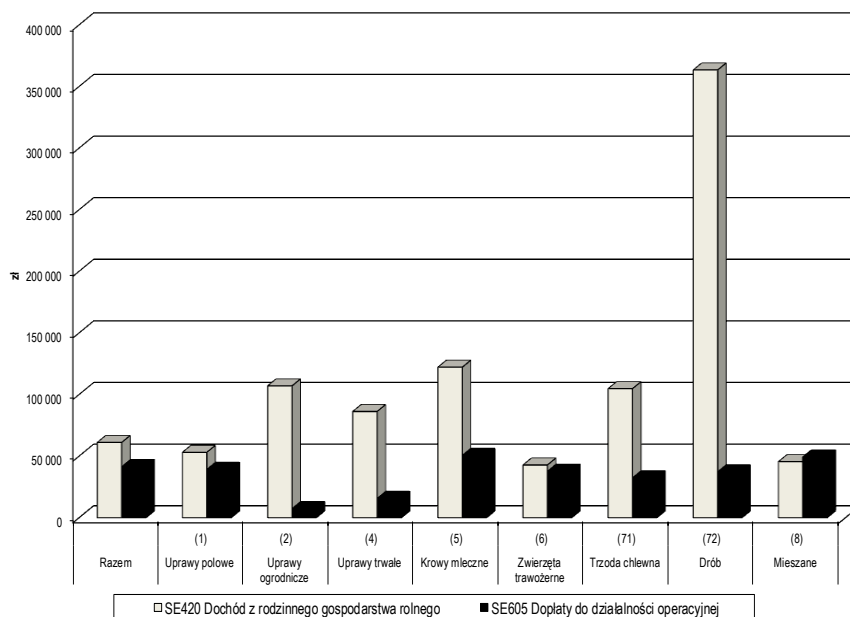
Na wykresie 2.1-23 przedstawiono dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego (DzRGR) według typów rolniczych w przeliczeniu na osobę pełnozatrudnioną. Zestawienie to uwzględnia tylko dane z tych gospodarstw, w których wystąpiły nakłady pracy nieopłaconej. Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną nieopłaconą był najniższy w gospodarstwach nastawionych na chów zwierząt trawożernych i wyniósł 30 595 zł/FWU. Zbliżony poziom odnotowano w gospodarstwach mieszanych (31 892 zł/FWU). We wspomnianych typach dochód ukształtował się poniżej przeciętnego rocznego wynagrodzenia netto. Z kolei najwyższy dochód odnotowano w gospodarstwach specjalizujących się w chowie drobiu (253 533 zł), gdzie aż 6-krotnie przekroczył poziom przeciętnego rocznego wynagrodzenia netto w gospodarce narodowej. Również gospodarstwa z pozostałych typów rolniczych uplasowały się powyżej średniej krajowej.

Wykres 2.1-23 Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną rodziny w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według typów rolniczych

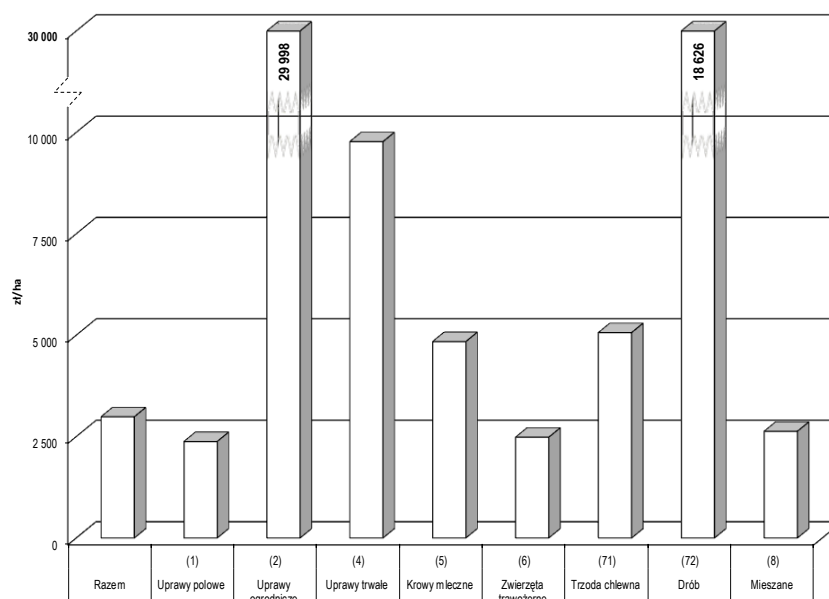
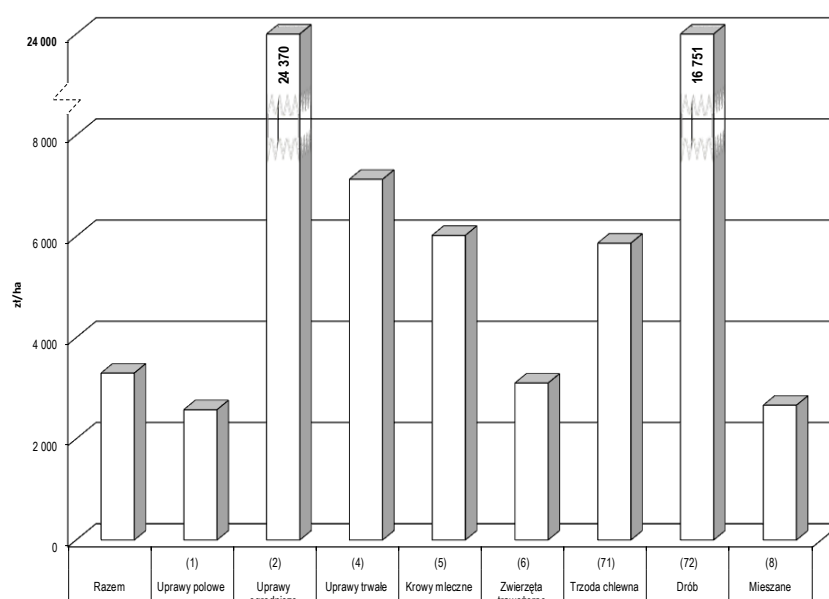

Od momentu wdrożenia pozarynkowego wsparcia dochodów rolników, ważną informacją dotyczącą sytuacji ekonomicznej gospodarstw rolnych, jest relacja dopłat do działalności operacyjnej do dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego. Najwyższą relację odnotowano w gospodarstwach o mieszanej produkcji roślinnej i zwierzęcej (108%) oraz w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie zwierząt trawożernych (88%). Najniższą relacją dopłat do dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego charakteryzowały się gospodarstwa wyspecjalizowane w uprawach ogrodniczych (7%). Przeciętnie w analizowanym zbiorze gospodarstw dopłaty do działalności operacyjnej stanowiły 68% dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego (patrz: Wykres 2.1-24).

Wykres 2.1-24 Dopłaty do działalności operacyjnej oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego według typów rolniczych

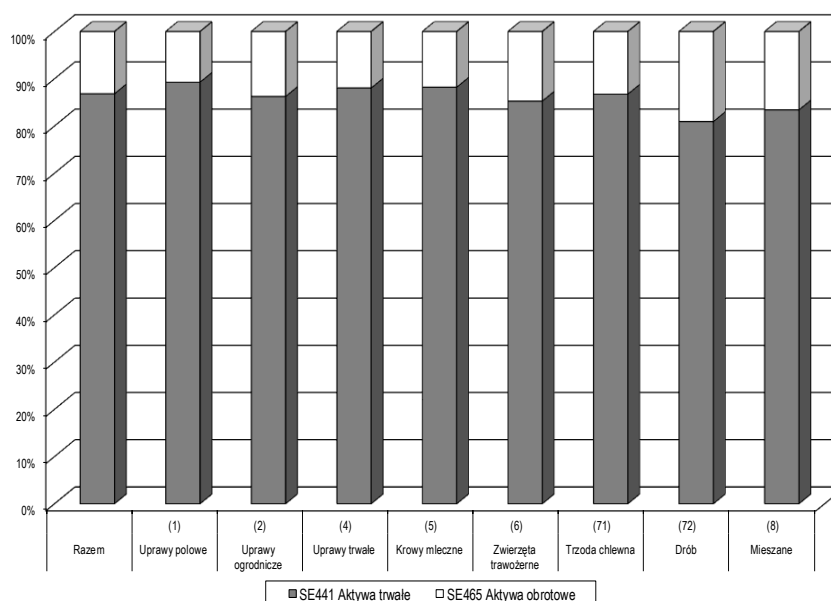
Wartość dodana netto przeliczona na jednostkę użytków rolnych oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego przeliczony na jednostkę powierzchni użytków rolnych własnych były najwyższe w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodniczych i w chowie drobiu. Wynika to z faktu, iż gospodarstwa te osiągały stosunkowo wysokie dochody, a posiadane przez nie zasoby użytków rolnych były niewielkie, lecz intensywnie użytkowane. Z kolei najniższą wartość dodaną netto na 1 ha użytków rolnych oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego przeliczony na 1 ha własnych użytków rolnych zaobserwowano w gospodarstwach z uprawami polowymi (patrz: Wykres 2.1-25 i Wykres 2.1-26).

Wykres 2.1-25 Wartość dodana netto na 1 ha powierzchni użytków rolnych według typów rolniczych**Wykres 2.1-26 Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na 1 ha powierzchni własnych użytków rolnych według typów rolniczych**

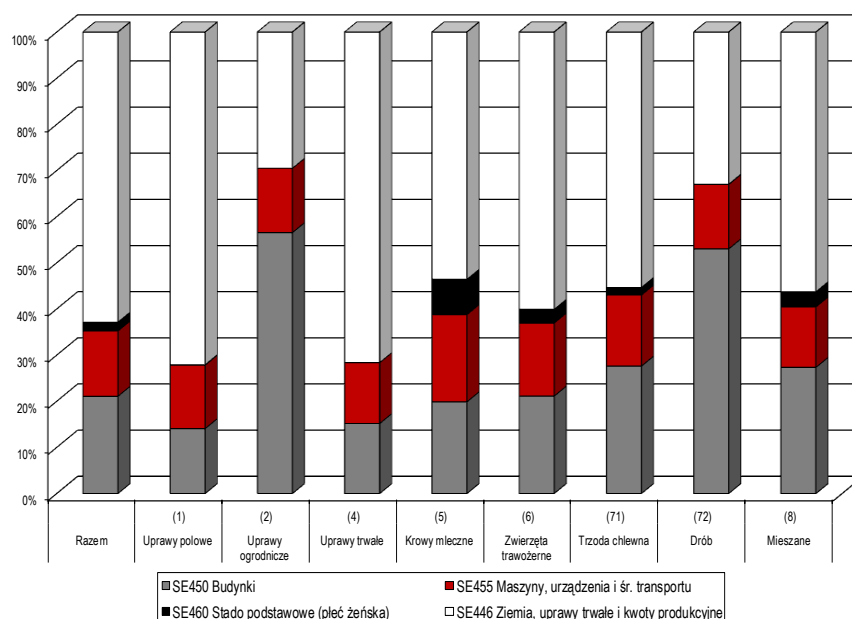
Właściwa struktura aktywów w gospodarstwach rolnych korzystnie wpływa na efektywność gospodarowania. Aktywa trwałe ze względu na swoją wartość zwykle mają wyższy udział w strukturze aktywów niż aktywa obrotowe. Nadmierny jednak ich udział spowalnia tempo krążenia środków finansowych w gospodarstwie, co niekorzystnie wpływa na jego funkcjonowanie. Gospodarstwa regionu Wielkopolska i Śląsk charakteryzowały się wysokim udziałem aktywów trwałych w strukturze aktywów (przeciętnie 87%), a różnice pomiędzy typami rolniczymi były niewielkie (patrz: Wykres 2.1-27). Wysoki udział aktywów trwałych wynika

ze specyfiki urządzenia gospodarstw rolnych, w których istotną rolę odgrywa ziemia, budynki oraz maszyny i środki transportu. Wyższym niż przeciętnym udziałem aktywów trwałych charakteryzowały się gospodarstwa wyspecjalizowane w uprawach polowych, uprawach trwałych i gospodarstwa mleczne. Najniższy udział aktywów trwałych obserwowany był w gospodarstwach mieszanych.

Wykres 2.1-27 Struktura aktywów w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

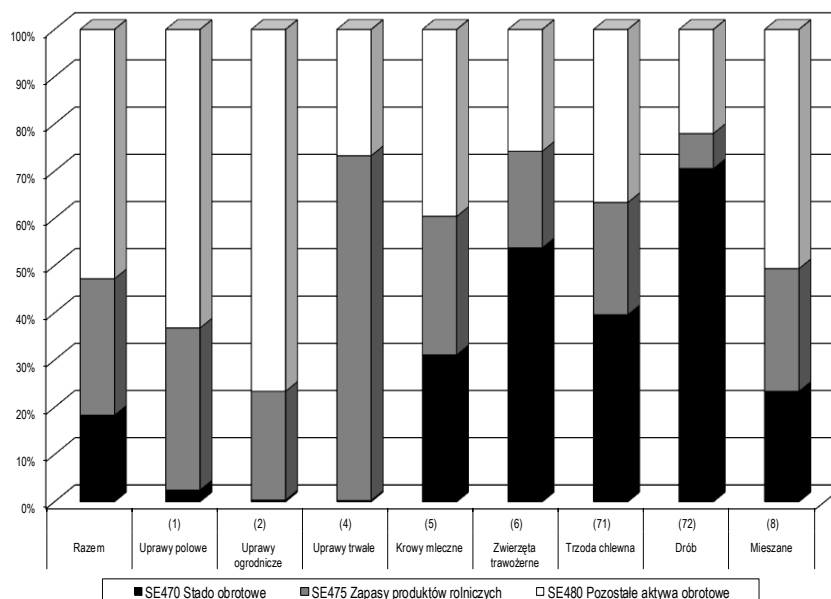

Struktura aktywów trwałych w poszczególnych typach gospodarstw oddaje charakter prowadzonej produkcji (patrz: Wykres 2.1-28). W gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodniczych i chowie drobiu w strukturze aktywów trwałych najwyższy udział miała wartość budynków (odpowiednio 57% i 53%). W pozostałych gospodarstwach dominowała wartość ziemi, której najwyższy udział w wartości aktywów trwałych gospodarstw był w typach uprawy polowe i trwałe (po 72%). Udział maszyn, urządzeń i środków transportowych był na dość zbliżonym poziomie we wszystkich typach rolniczych i wynosił 13-19%. W gospodarstwach z krowami mlecznymi wyraźnie większą część środków trwałych, w porównaniu do pozostałych typów gospodarstw o profilu zwierzęcym, stanowiły zwierzęta stada podstawowego (8%).

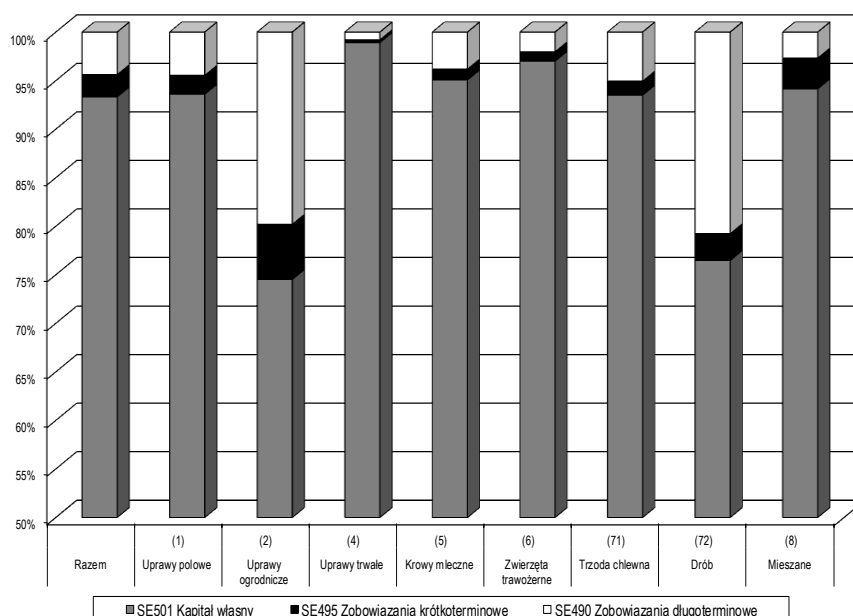
Wykres 2.1-28 Struktura aktywów trwałych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

Specyfika produkcji w poszczególnych typach rolniczych miała także decydujący wpływ na strukturę aktywów obrotowych (patrz: Wykres 2.1-29). Większą część aktywów obrotowych gospodarstw nastawionych na uprawy trwałe, stanowiły zapasy produktów rolniczych (73%), zaś w gospodarstwach polowych, ogrodniczych, z krowami mlecznymi i z mieszaną produkcją roślinną i zwierzęcą, pozostałe środki obrotowe (40 - 77%). Stosunkowo niewielką część środków obrotowych w gospodarstwach utrzymujących drób stanowiły zapasy produktów rolniczych (7%), a największy udział zajmowały zwierzęta stada obrotowego (71 %). Warto również zwrócić uwagę na fakt, że w strukturze aktywów obrotowych praktycznie nie występują środki pieniężne. Zgodnie z zasadami ewidencji w Polskim FADN przyjmuje się, że oszczędności stanowią majątek osobisty rolnika i jego rodziny, a w bilansie wykazywana jest deklarowana wartość środków pieniężnych niezbędnych do bieżącego prowadzenia gospodarstwa rolnego.

Wykres 2.1-29 Struktura aktywów obrotowych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

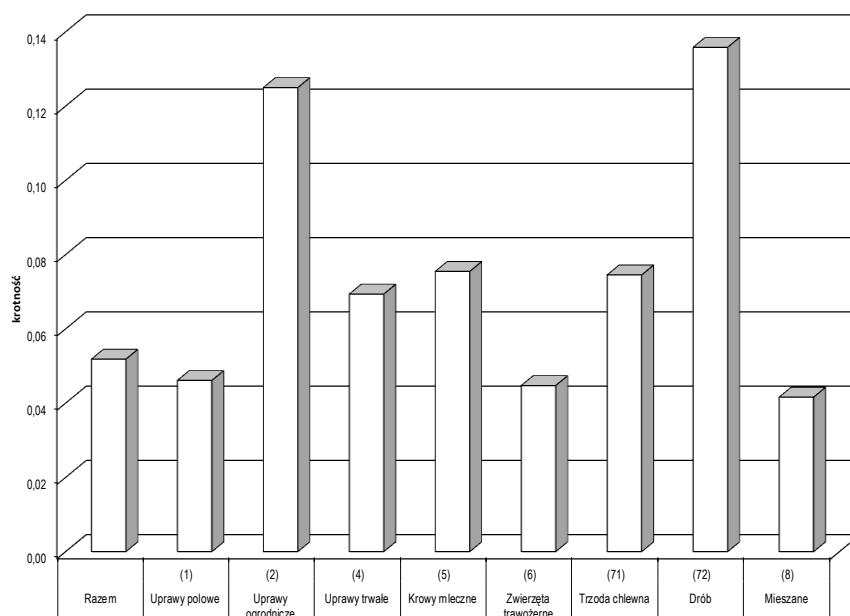
Ze struktury pasywów wynika, że w 2020 r. głównym źródłem finansowania aktywów gospodarstw w regionie Wielkopolska i Śląsk był kapitał własny (patrz: Wykres 2.1-30). Gospodarstwa charakteryzowały się więc wysoką autonomią finansowania majątku. Wyższy niż przeciętnie poziom zadłużenia zaobserwowano w gospodarstwach wyspecjalizowanych w uprawach ogrodniczych i z chowem drobiu (24 - 26%). Najmniej zadłużone były gospodarstwa z uprawami trwałymi (1%). W kapitale obcym gospodarstw z pola obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk dominowało zadłużenie długoterminowe, które z punktu widzenia zasad finansowania jest bardziej korzystną formą zadłużenia, gdyż jego spłata nie obciąża wyniku gospodarstwa w jednym roku. Ponadto, wysoki udział kredytów długoterminowych może wskazywać na to, że zadłużenie gospodarstw związane było głównie z inwestycjami. Jedynie w gospodarstwach z mieszaną produkcją roślinną i zwierzęcą zadłużenie krótkoterminowe było na zbliżonym poziomie, jak długoterminowe (odpowiednio 54 i 46%).

Wykres 2.1-30 Struktura pasywów w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

Przepływy pieniężne (2)⁸ przedstawiają nadwyżkę finansową, która po sfinansowaniu działalności operacyjnej, inwestycyjnej i spłacie zadłużenia, pozostaje do dyspozycji właścicieli gospodarstwa. Zgromadzone w ten sposób środki stanowią podstawę finansowania inwestycji odtworzeniowych i rozwojowych (patrz: Wykres 2.1-31). Relacja przepływów pieniężnych (2) do wartości aktywów ogółem charakteryzuje zwrot ze środków ulokowanych w składnikach majątku gospodarstwa. Najwyższym poziomem zwrotu charakteryzowały się gospodarstwa specjalizujące się w chowie drobiu i z uprawami ogrodniczymi.

⁸ Przepływ pieniężny (2) (SE530) - ukazuje zdolność gospodarstwa rolnego do samofinansowania swojej działalności i tworzenia oszczędności. Przepływ pieniężny (2) obliczany jest w następujący sposób: Przepływ pieniężny (1) + sprzedaż środków trwałych - zakupy i inwestycje w środki trwałe + stan zobowiązań na koniec roku - stan zobowiązań na początek roku. Natomiast przepływ pieniężny (1) to: sprzedaż produktów + inne przychody + sprzedaż zwierząt - koszty ogółem - koszty zakupu zwierząt + saldo dopłat i podatków dotyczących działalności operacyjnej + saldo dopłat i podatków dotyczących inwestycji.

Wykres 2.1-31 Relacja przepływów pieniężnych (2) do aktywów ogółem według typów rolniczych

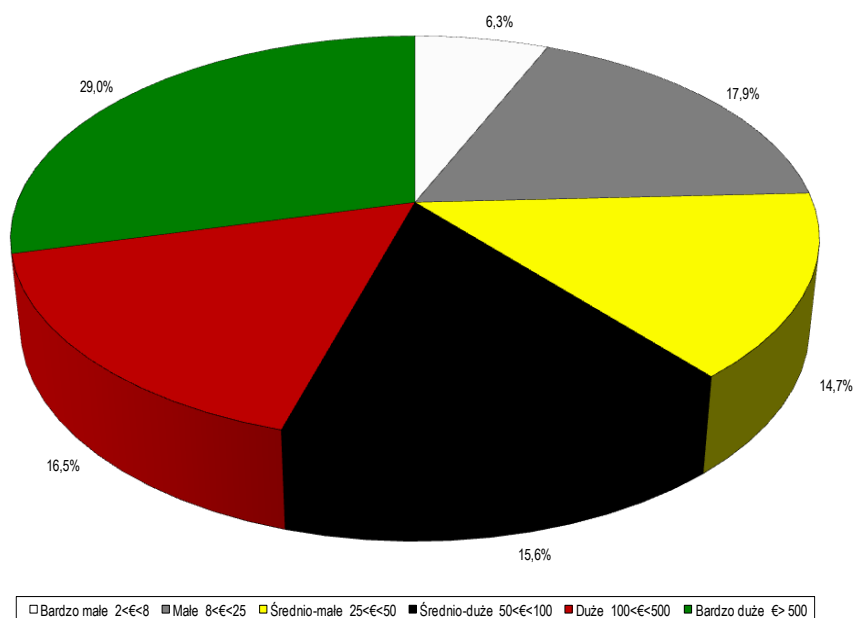

2.2. Wyniki Standardowe według klas wielkości ekonomicznej

2.2.1. Potencjał produkcyjny gospodarstw rolnych według klas wielkości ekonomicznej

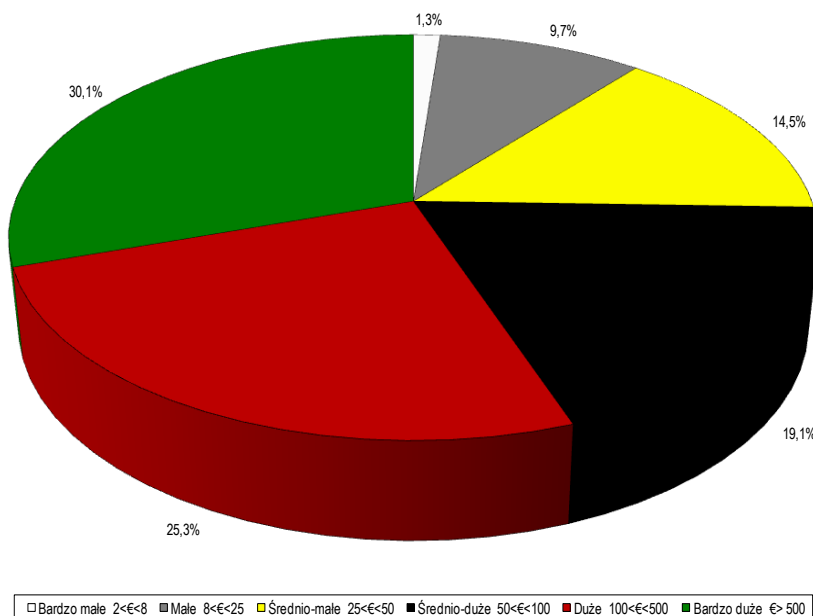
Biorąc pod uwagę zasoby ziemi rolnej użytkowane przez gospodarstwa z poszczególnych klas wielkości ekonomicznej najbardziej istotną grupą w zestawieniu były gospodarstwa bardzo duże, o wielkości ekonomicznej powyżej 500 tys. euro SO, które zajmowały 29% użytków rolnych regionu Wielkopolska i Śląsk (patrz: Wykres 2.2-1), przy udziale w ogóle gospodarstw w granicach 1%. Znaczący był również udział gospodarstw o wielkości ekonomicznej od 8 tys. do 25 tys. euro wartości SO, stanowiących 18,1% liczby gospodarstw i posiadających 17,9% powierzchni. Najmniej (6,3%) użytków rolnych posiadały gospodarstwa bardzo małe.

Wykres 2.2-1 Zasoby ziemi w gospodarstwach rolnych w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według klas wielkości ekonomicznej

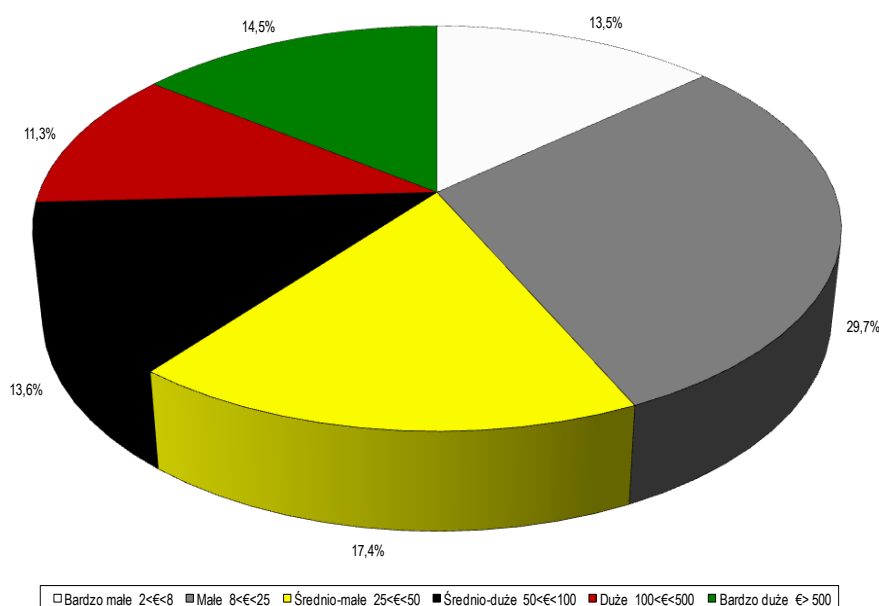
Okolo 45% pogłowia zwierząt znajdowało się w gospodarstwach rolnych, których wielkość ekonomiczna nie przekroczyła 100 tys. euro SO. Najwięcej, bo 25,3% zwierząt było w gospodarstwach o wielkości ekonomicznej od 100 do 500 tys. euro SO. W gospodarstwach o wielkości ekonomicznej od 2 do 8 tys. euro SO znajdowało się zaledwie 1,3% pogłowia zwierząt (patrz: Wykres 2.2-2).

Wykres 2.2-2 **Pogłowie zwierząt w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według klas wielkości ekonomicznej (w jednostkach przeliczeniowych LU)**

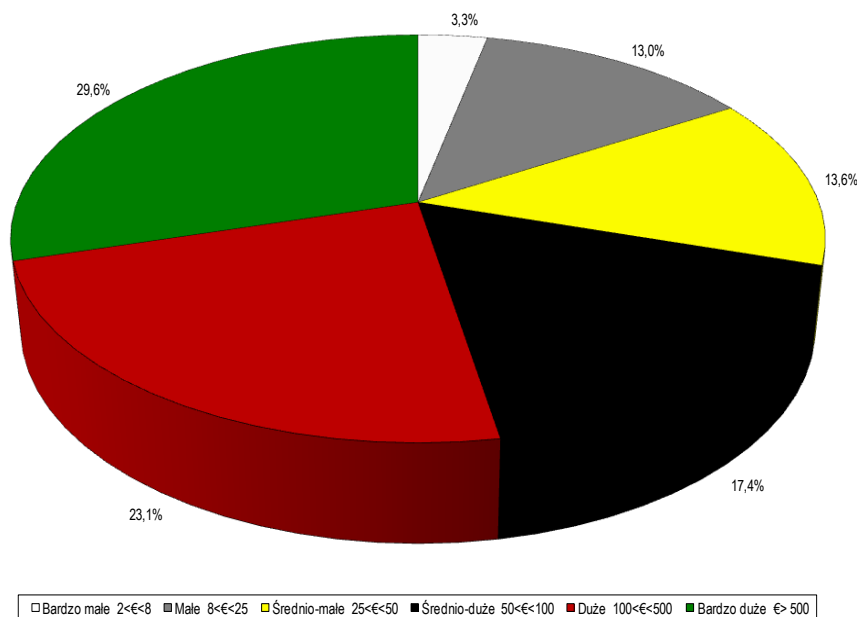
Gospodarstwa bardzo małe, małe i średnio-małe angażowały około 60% ogółu nakładów pracy. Na uwagę zasługują również gospodarstwa bardzo duże, które mimo, że użytkują znaczącą powierzchnię ziemi – 29% ogółu (patrz: Wykres 2.2-1) oraz posiadają 30,1% pogłowia zwierząt (patrz: Wykres 2.2-2), to zaangażowały niewiele ponad 14,5% ogółu nakładów pracy. Wskazywać to może na wysoką wydajność pracy w tych gospodarstwach (patrz: Wykres 2.2- 3).

Wykres 2.2-3 **Nakłady pracy w polu obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według klas wielkości ekonomicznej (w osobach przeliczeniowych AWU)**

Udział poszczególnych grup gospodarstw w wartości Standardowej Produkcji (SO) zdecydowanie różnił się od ich udziału w ogólnej liczbie gospodarstw. Biorąc pod uwagę skalę dysproporcji, na czoło wysunęły się gospodarstwa bardzo duże, które przy znikomym udziale w ogólnej liczbie gospodarstw (ok 1%) wytwarzały prawie 30% wartości Standardowej Produkcji (SO). Najliczniejsze gospodarstwa o sile ekonomicznej od 8 do 25 tys. euro SO wytworzyły niewiele ponad 13% wartości Standardowej Produkcji (patrz: Wykres 2.2-4).

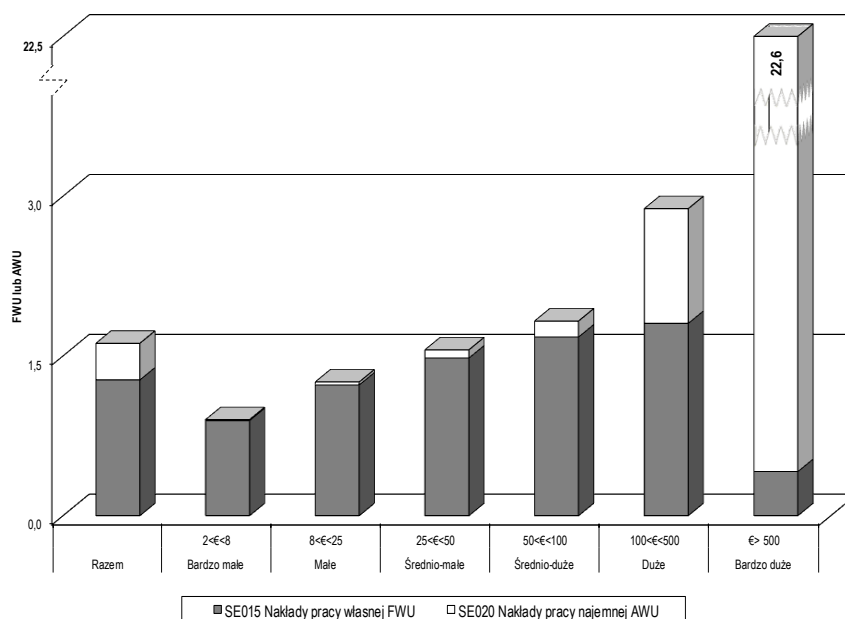
Wykres 2.2-4 Wartość Standardowej Produkcji dla pola obserwacji regionu Wielkopolska i Śląsk według klas wielkości ekonomicznej

2.2.2. Wyniki działalności gospodarstw rolnych według klas wielkości ekonomicznej

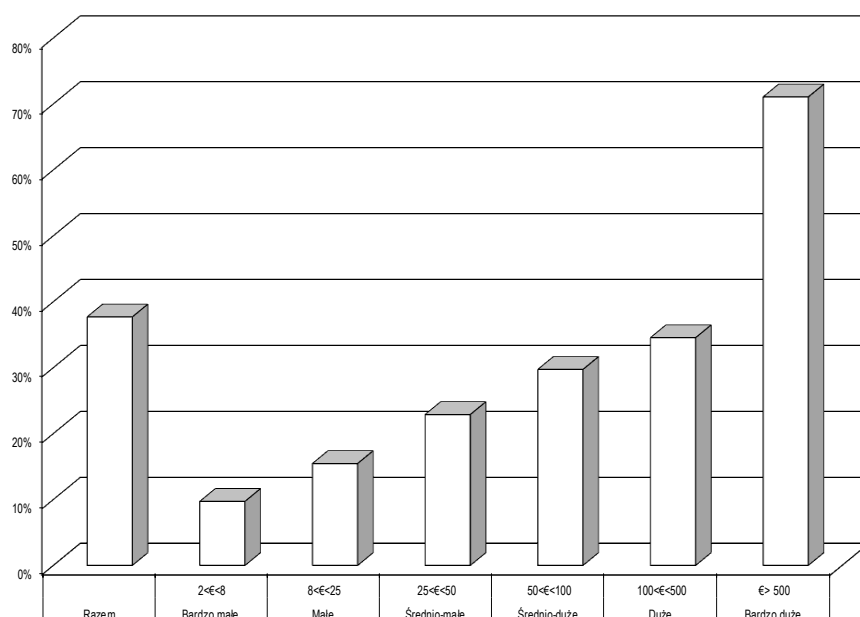
Poziom nakładów pracy wzrastał wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej. Działalność większości gospodarstw (oprócz gospodarstw powyżej 100 tys. euro SO) opierała się na własnych zasobach pracy. W gospodarstwach dużych wykorzystanie własnej pracy i najmniejszej siły roboczej było na zbliżonym poziomie. Natomiast w gospodarstwach największych nakłady pracy najmniejszej stanowiły ponad 98% nakładów pracy ogółem (patrz: Wykres 2.2-5). Można zatem stwierdzić, że w gospodarstwach do 100 tys. euro SO licznie reprezentowane były gospodarstwa rodzinne, w których dominowała praca własna. Natomiast odmienna relacja w gospodarstwach powyżej 100 tys. euro SO wskazuje na to, że w populacji tych gospodarstw znaczną liczbę stanowiły gospodarstwa o charakterze przedsiębiorstw, często z osobowością prawną, które prowadziły produkcję bazując na pracy obcej.

Wykres 2.2-5 Wielkość i struktura nakładów pracy w przeliczeniu na gospodarstwo według klas wielkości ekonomicznej

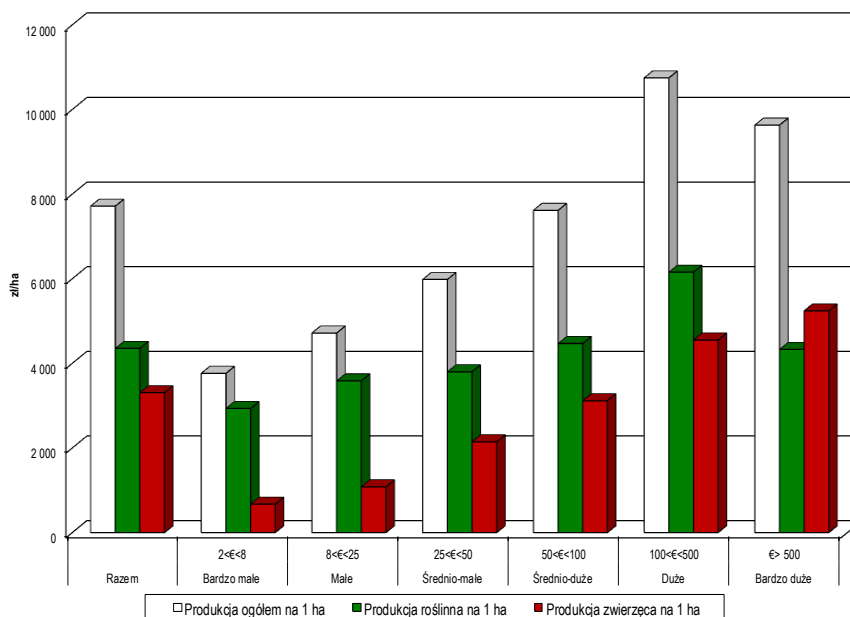
W gospodarstwach regionu Wielkopolska i Śląsk odnotowano, że wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej gospodarstwa rolnego powiększała się średnia powierzchnia użytków rolnych. Ta sama prawidłowość dotyczyła ziemi dodzierżawianej. Z analizy własnościowej użytków rolnych wynika, że w większości klas wielkości ekonomicznej w strukturze własnościowej użytków rolnych dominowały grunty własne (z wyjątkiem gospodarstw bardzo dużych). Udział dodzierżawionych użytków rolnych, zaprezentowany na Wykres 2.2-6, wynosił od około 10% w gospodarstwach bardzo małych (do 8 tys. euro SO) do 71% w grupie gospodarstw bardzo dużych (powyżej 500 tys. euro SO).

Wykres 2.2-6 Udział dodzierżawionych użytków rolnych w całkowitej powierzchni użytków rolnych gospodarstwa według klas wielkości ekonomicznej

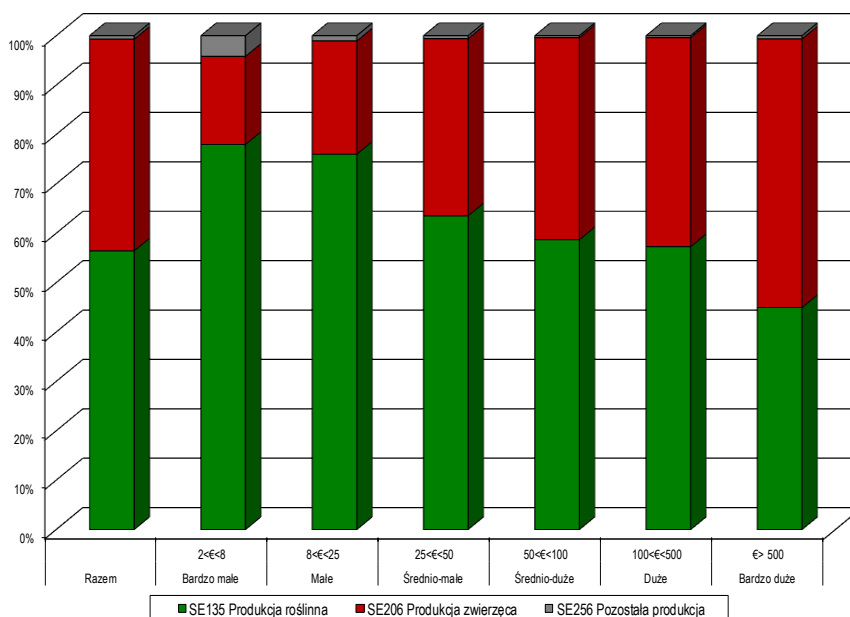
Najwyższą produktywność ziemi mierzoną wartością produkcji ogółem na 1 ha użytków rolnych uzyskały gospodarstwa duże, o wielkości ekonomicznej od 100 do 500 tys. euro SO i wyniosła ona ponad 10 700 zł/ha (patrz: Wykres 2.2-7). Proporcjonalnie do produktywności ziemi zmieniała się wartość produkcji roślinnej na 1 ha użytków rolnych oraz wartość produkcji zwierzęcej na 1 ha użytków rolnych, osiągając najwyższe wartości w gospodarstwach dużych (produkcja roślinna 6 155 zł/ha) oraz w gospodarstwach bardzo dużych (produkcja zwierzęca 5 239 zł/ha).

Wykres 2.2-7 Produkcja na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

Analizując strukturę produkcji ogółem w gospodarstwach regionu Wielkopolska i Śląsk zauważono, iż w klasach wielkości ekonomicznej od 2 do 25 tys. euro SO udział produkcji roślinnej był zdecydowanie wyższy niż produkcji zwierzęcej. W gospodarstwach od 25 tys. euro SO udziały produkcji zwierzęcej i roślinnej w produkcji ogółem były na zbliżonych poziomach, z rosnącym udziałem produkcji zwierzęcej kosztem produkcji roślinnej wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej. Skala produkcji pozostałej była bardzo mała, a jej maksymalny udział wyniósł 4,2% i dotyczył gospodarstw bardzo małych (patrz: Wykres 2.2-8).

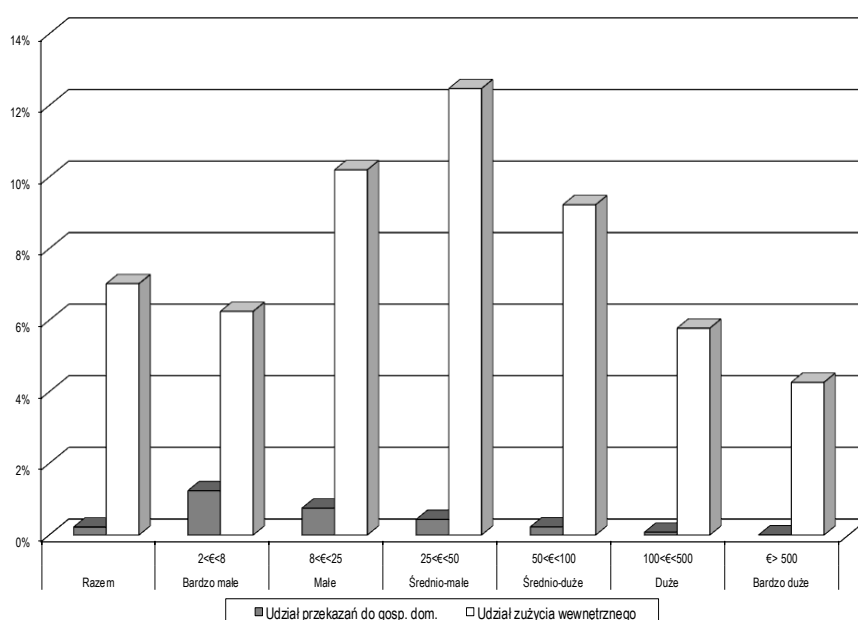
Wykres 2.2-8 Struktura produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej

Wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej, wartość przekazanych produktów i usług do gospodarstwa domowego traciła na znaczeniu, nie przekraczając 1% produkcji ogółem w gospodarstwach o wielkości ekonomicznej powyżej 8 tys. euro SO (patrz: Wykres 2.2-9).

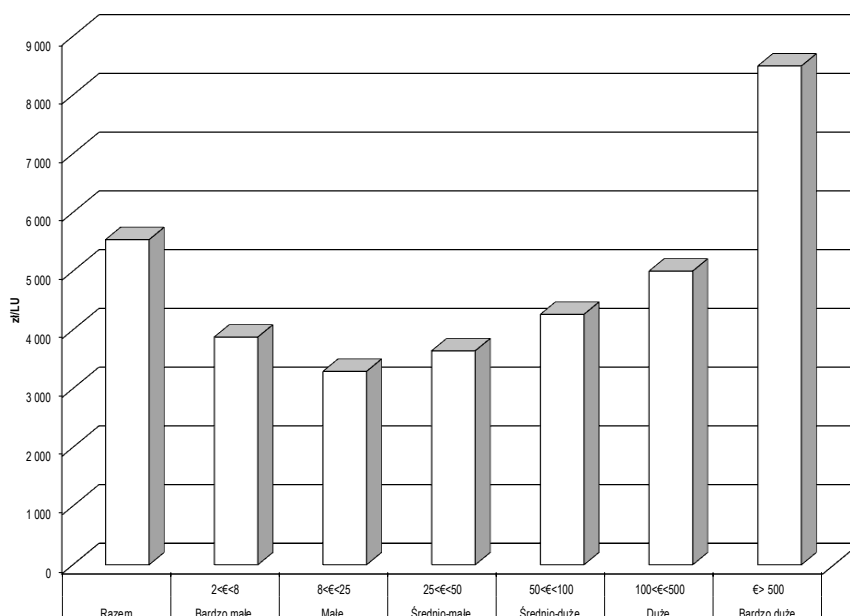
Wartość zużycia wewnętrznego zwiększała się wraz z wielkością klasy ekonomicznej od 16 tys. zł w gospodarstwach bardzo małych do 347 tys. zł w gospodarstwach bardzo dużych. Udział procentowy zużycia wewnętrznego w strukturze produkcji rósł od poziomu 6% w gospodarstwach bardzo małych do poziomu ponad 12 % w gospodarstwach średnio-małych, aby następnie obniżyć się stopniowo wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej gospodarstwa osiągając minimum w gospodarstwach bardzo dużych, na poziomie niewiele ponad 4%.

Wykres 2.2-9 Udział przekazanych produktów do gospodarstwa domowego oraz zużycia wewnętrznego w produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej

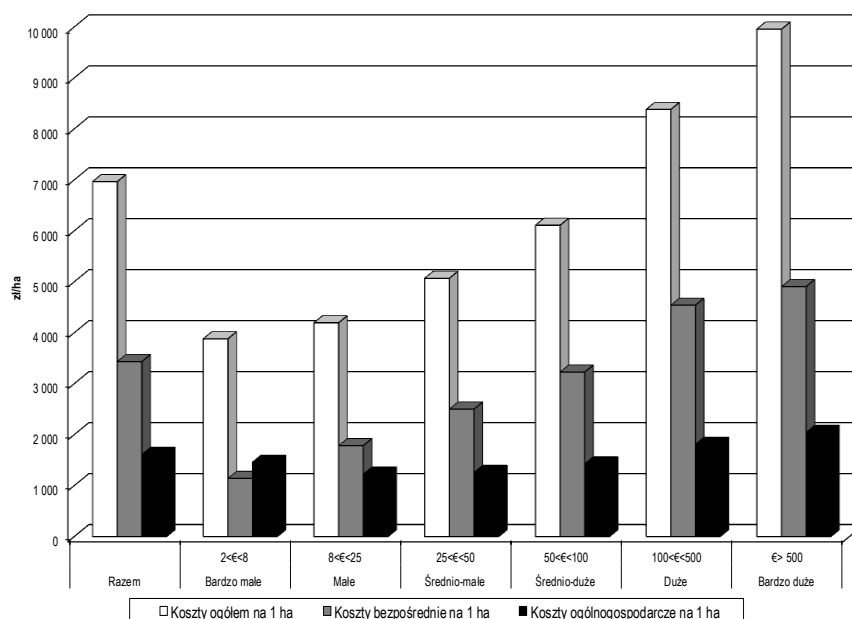
Wartość produkcji zwierzęcej na 1 LU najwyższy poziom osiągnęła w gospodarstwach bardzo dużych – 8 493 zł/LU (patrz: Wykres 2.2-10). W gospodarstwach tych produktywność zwierząt była ponad 2-krotnie wyższa niż w gospodarstwach małych (od 2 do 8 tys. euro SO), gdzie wartość produkcji zwierzęcej na 1 LU była najniższa i wynosiła 3 292 zł/LU.

Wykres 2.2-10 Produkcja zwierzęca na 1 LU według klas wielkości ekonomicznej

Poziom produktywności ziemi powiązany jest z poziomem kosztów ponoszonych przez gospodarstwa. W przypadku analizowanego zbioru gospodarstw koszty ponoszone na 1 ha użytków rolnych zwiększały się wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej (patrz: Wykres 2.2-11). Proporcjonalnie do przyrostu kosztów ogółem na 1 ha UR, zwiększały się także koszty bezpośrednie, które są głównym czynnikiem wzrostu produktywności ziemi (wyjątek gospodarstwa powyżej 500 tys. euro SO).

Koszty ogólnogospodarcze kształtowały się na podobnym poziomie prawie we wszystkich klasach wielkości ekonomicznej i dopiero w gospodarstwach powyżej 500 tys. euro SO nastąpił ich nieznaczny wzrost.

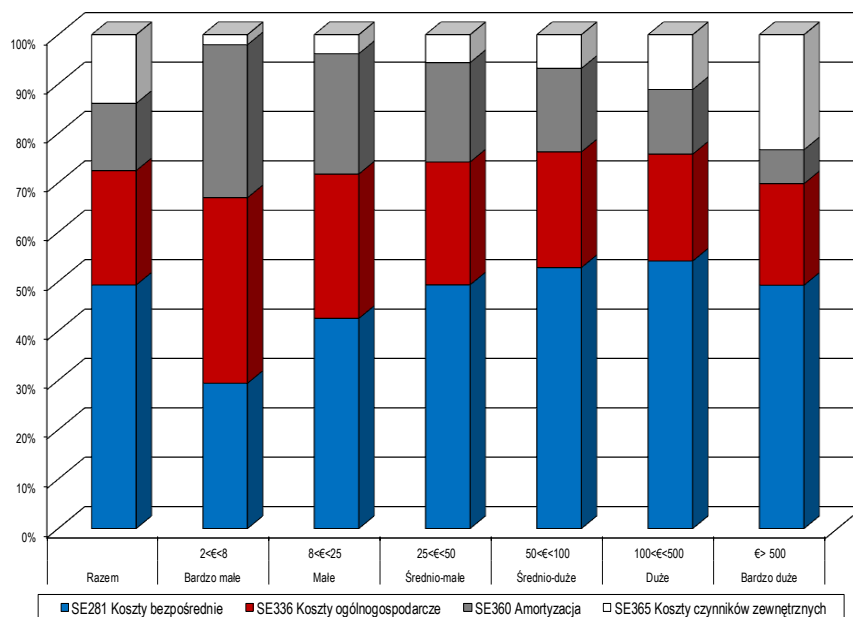
Wykres 2.2-11 Koszty produkcji na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

Udział kosztów bezpośrednich w kosztach ogółem w gospodarstwach o sile ekonomicznej do 500 tys. euro SO zwiększał się wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej (od 29 do 54%). W gospodarstwach największych, powyżej 500 tys. euro SO, nastąpił spadek ich udziału do 49% (patrz: Wykres 2.2-12).

W przypadku amortyzacji zaobserwowano, że wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej jej udział w kosztach ogółem się obniżał. Ta ostatnia zależność może świadczyć o zbyt dużym wyposażeniu małych gospodarstw w środki trwałe w stosunku do realizowanej produkcji.

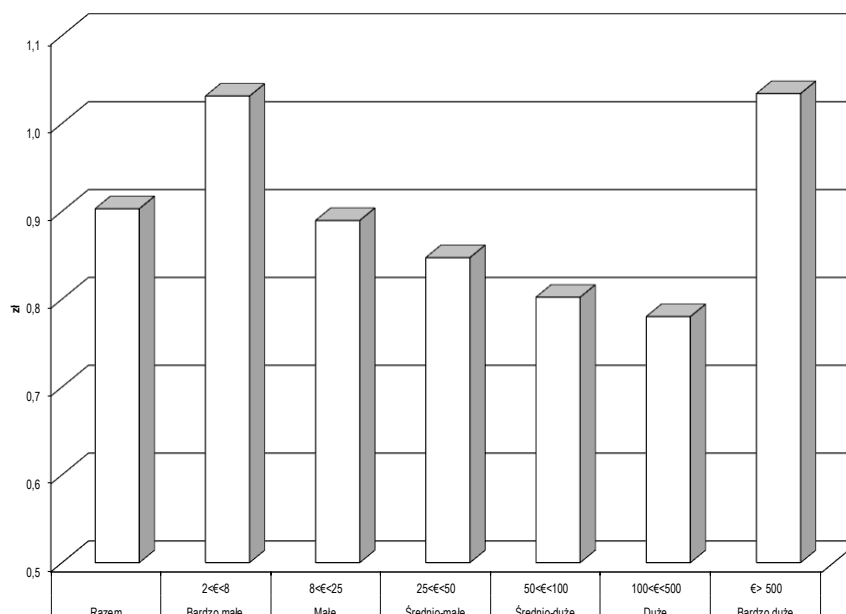
Zauważono również wyraźny wzrost udziału kosztów czynników zewnętrznych (z 2% w gospodarstwach bardzo małych do 23% w bardzo dużych). Związane jest to z wysokim udziałem pracy najemnej, co znajduje odzwierciedlenie w wysokich kosztach wynagrodzeń w gospodarstwach powyżej 500 tys. euro SO.

Wykres 2.2-12 Struktura kosztów ogółem według klas wielkości ekonomicznej

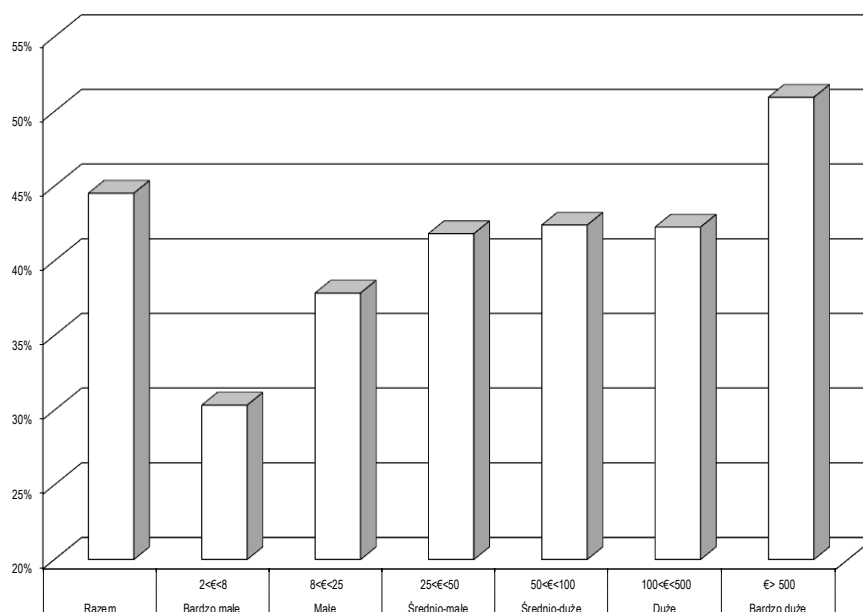
Efektywność produkcji mierzona stosunkiem kosztów ogółem do wytworzonej produkcji ogółem była najniższa w gospodarstwach bardzo dużych, w których na wytworzenie 1 zł wartości produkcji poniesiono 1,03 zł kosztów (patrz: Wykres 2.2-13). Spośród badanej grupy najbardziej efektywne okazały się gospodarstwa duże, w których koszt wytworzenia 1 zł produkcji wyniósł 0,78 zł.

Wykres 2.2-13 Koszt wytworzenia 1 zł produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej

Relacja kosztów bezpośrednich do wartości produkcji ogółem w regionie Wielkopolska i Śląsk mieściła się w przedziale od 30% w gospodarstwach poniżej 8 tys. euro SO do 51% w klasie gospodarstw powyżej 500 tys. euro SO. Tak duże różnice efektywności kosztów bezpośrednich związane są ze strukturą wytwarzanej produkcji, a tym samym strukturą kosztów bezpośrednich. (patrz: Wykres 2.2-14).

Wykres 2.2-14 Relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej

Jednym z podstawowych składników kosztów bezpośrednich wszystkich klas wielkości ekonomicznej był koszt pasz dla zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie (patrz: Wykres 2.2-15). Łącznie dla zwierząt trawożernych i ziarnożernych wynosił on od 23% (gospodarstwa bardzo małe) do 48% (gospodarstwa duże i bardzo duże).

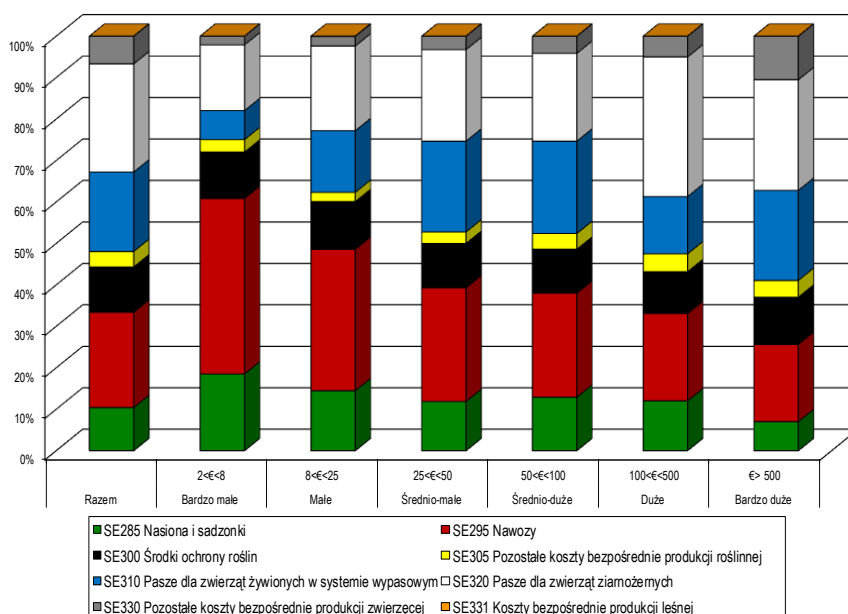
Udział kosztu nawozów był najwyższy w gospodarstwach najślabszych ekonomicznie (42%) i obniżał się wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej, stanowiąc 19% kosztów bezpośrednich w gospodarstwach bardzo dużych.

Wszystkie grupy gospodarstw charakteryzował zbliżony udział kosztu środków ochrony roślin (10 – 12%) w poszczególnych grupach gospodarstw.

Najwyższy udział kosztu nasion i sadzonek wystąpił w gospodarstwach najślabszych ekonomicznie i wynosił 19%. W pozostałych klasach wielkości ekonomicznej był on na poziomie 12 - 14%, za wyjątkiem gospodarstw bardzo dużych gdzie kształtował się na poziomie 7%.

Pozostałe koszty bezpośrednie produkcji roślinnej oraz zwierzęcej stanowiły niewielki udział kosztów bezpośrednich, przy czym ta grupa kosztów miała najwyższy udział w gospodarstwach bardzo dużych.

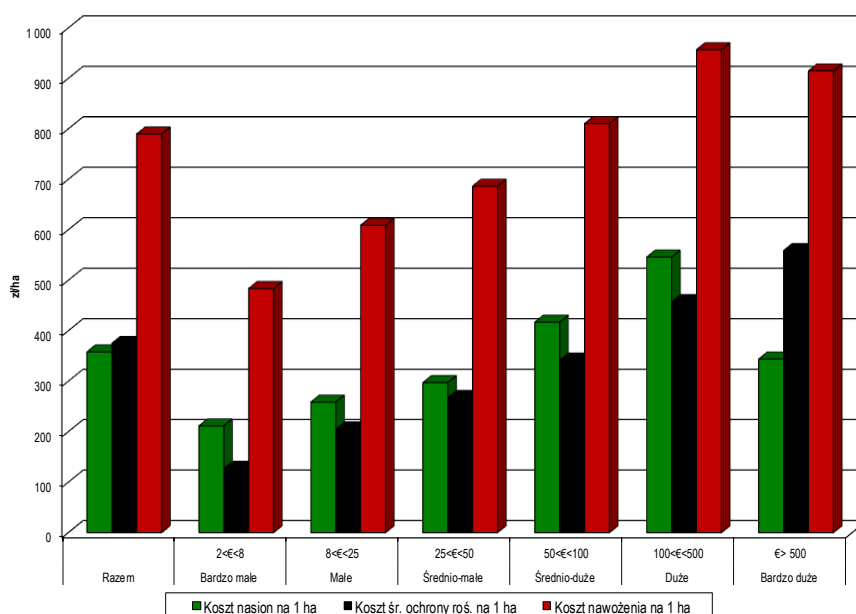
Wykres 2.2-15 Struktura kosztów bezpośrednich według klas wielkości ekonomicznej

Koszty nasion oraz nawozów w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach o wielkości ekonomicznej do 500 tys. euro sukcesywnie wzrastały wraz z ich wielkością ekonomiczną, natomiast w gospodarstwach bardzo dużych nastąpił ich spadek w stosunku do gospodarstw dużych (patrz: Wykres 2.2-16). Koszt nawożenia stanowił główny element kosztów bezpośrednich produkcji roślinnej. Najwyższe koszty nawożenia na 1 ha UR w gospodarstwach z regionu Wielkopolska i Śląsk poniosły w 2020 roku gospodarstwa duże (957 zł/ha)

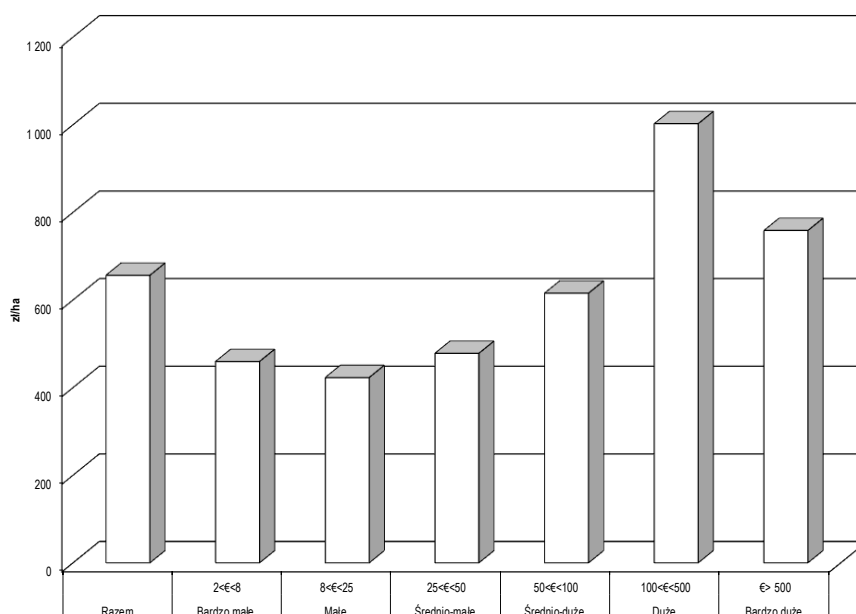
Koszty środków ochrony roślin rosły systematycznie wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej gospodarstw. W gospodarstwach o wielkości ekonomicznej powyżej 500 tys. euro SO koszty środków ochrony roślin w przeliczeniu na 1 ha UR były ponad 4-krotnie wyższe niż w gospodarstwach bardzo małych.

Wykres 2.2-16 Koszty nasion, nawożenia i środków ochrony roślin na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

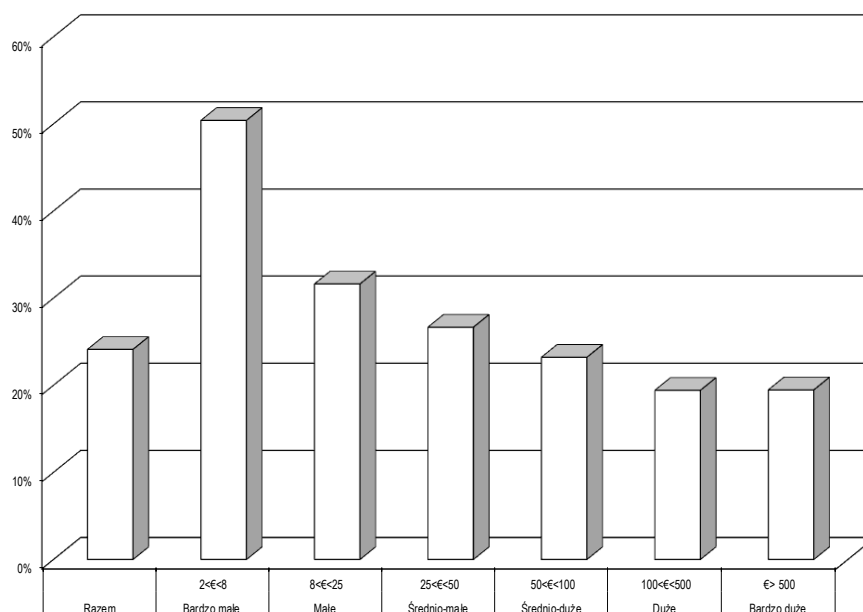

Z wielkością ekonomiczną bardzo silnie związane były koszty energii i paliw ponoszone na 1 ha użytków rolnych (patrz: Wykres 2.2-17). W tym przypadku także obserwowany był wzrost kosztów wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej gospodarstw. Ich poziom oscylował pomiędzy 423 zł (gospodarstwa małe) a 1 002 zł (gospodarstwa duże), co stanowiło ponad 2-krotną różnicę między wskazanymi klasami wielkości ekonomicznej. Wiąże się to ze zróżnicowaniem działalności produkcyjnej i energochłonnością stosowanej technologii produkcji.

Wykres 2.2-17 Koszty energii elektrycznej i paliw na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto zmniejszał się wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej, z wyjątkiem gospodarstw bardzo dużych, w których odnotowano praktycznie identyczną wartość w stosunku do poprzedzającej je klasy gospodarstw dużych. Amortyzacja stanowiła ponad 50% wartości dodanej brutto w gospodarstwach bardzo małych (poniżej 8 tys. euro SO). Jej udział w wartości dodanej brutto malał do poziomu niecałych 20% w gospodarstwach dużych i bardzo dużych (powyżej 100 tys. euro SO) (patrz: Wykres 2.2-18).

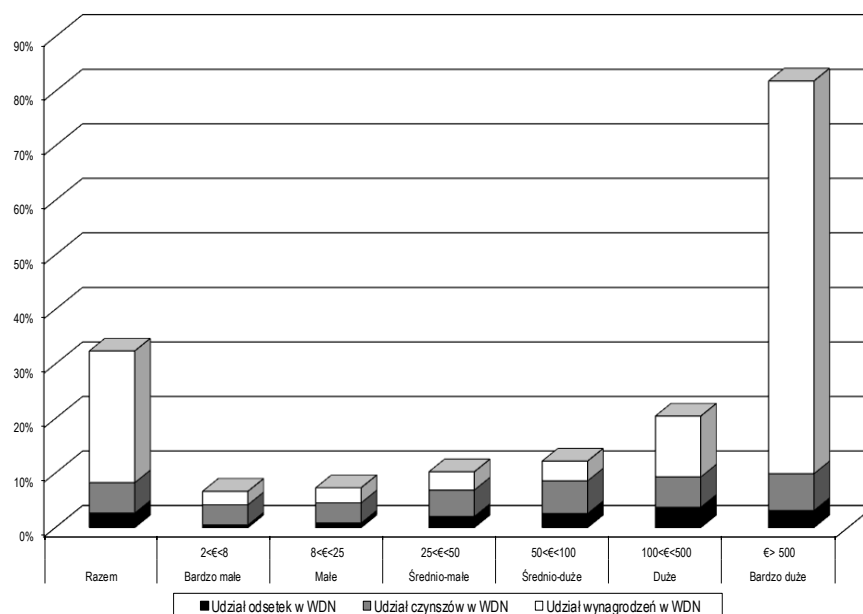
Wykres 2.2-18 Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto według klas wielkości ekonomicznej

Udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto informuje jaka jej część potrzebna była na pokrycie tego rodzaju kosztów⁹.

Szczególną uwagę w tym przypadku zwraca stopień zaangażowania obcych czynników wytwórczych (pracy, ziemi i kapitału) w działalności gospodarstw bardzo dużych (powyżej 500 tys. euro SO). W gospodarstwach ponad 80% wartości dodanej netto zostało przeznaczone na pokrycie kosztów czynników zewnętrznych, w których dominującą część stanowiły wynagrodzenia (patrz: Wykres 2.2-19). Potwierdza to fakt oparcia działalności gospodarczej przez gospodarstwa największe na czynnikach zewnętrznych, przede wszystkim na pracy najemnej i kapitale obcym (porównaj Wykres 2.2-5 i Wykres 2.2-30). W populacji tych gospodarstw znaczną liczbę stanowiły gospodarstwa z osobowością prawną.

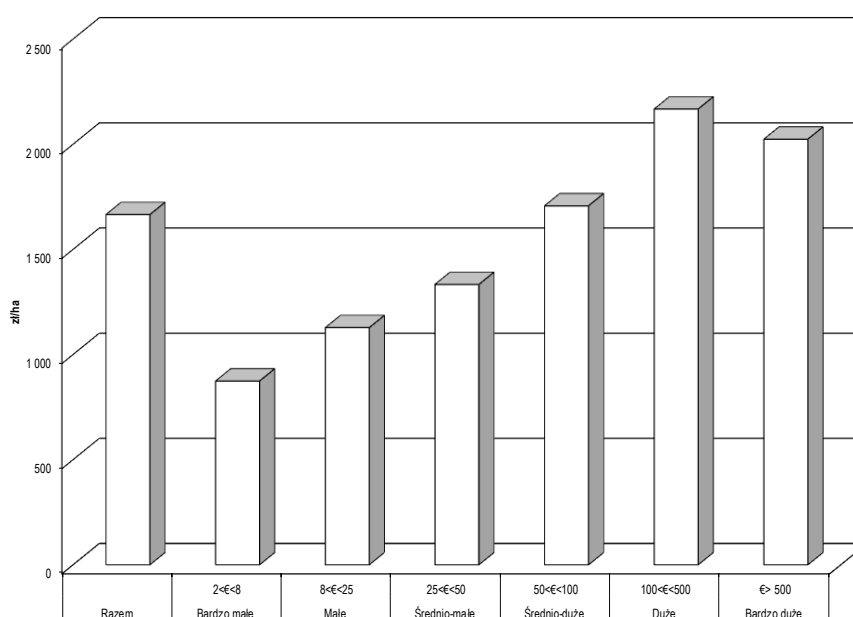
⁹ Koszty czynników zewnętrznych obejmują: wynagrodzenia, czynsze i odsetki.

Wykres 2.2-19 Udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto według klas wielkości ekonomicznej

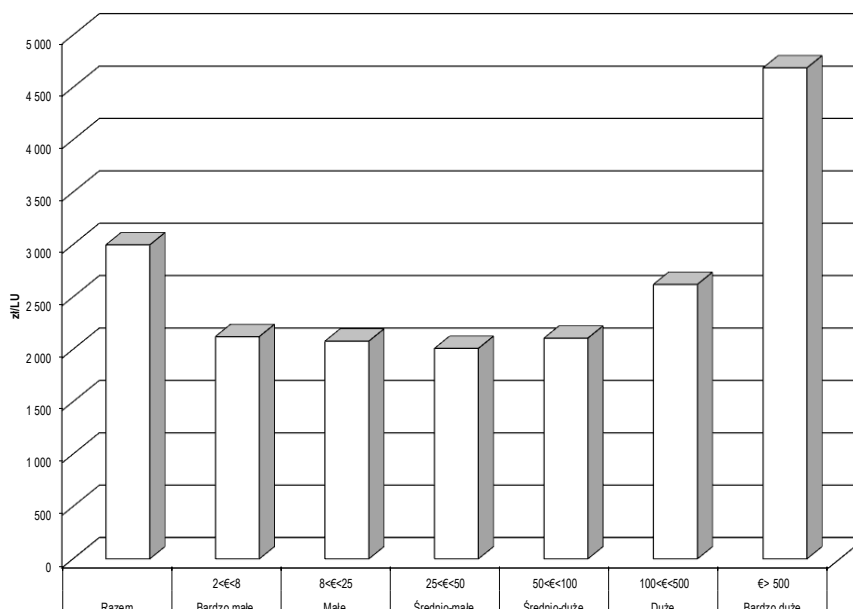
Kosztochłonność produkcji roślinnej w zależności od wielkości ekonomicznej gospodarstw charakteryzują koszty bezpośrednie produkcji roślinnej na 1 ha użytków rolnych (patrz: Wykres 2.2-20). Wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej kosztocłonność produkcji roślinnej rośnie, z wyjątkiem gospodarstw bardzo dużych. W gospodarstwach bardzo małych (od 2 do 8 tys. euro SO) koszty produkcji roślinnej na 1 ha wyniosły 874 zł, natomiast w gospodarstwach dużych 2 167 zł, a w bardzo dużych 2 024 zł.

Wykres 2.2-20 Koszty bezpośrednie produkcji roślinnej na 1 ha według klas wielkości ekonomicznej

Kosztochłonność produkcji zwierzęcej mierzona wartością jej kosztów bezpośrednich na 1 LU była także wyższa w gospodarstwach większych ekonomicznie (patrz: Wykres 2.2-21). W gospodarstwach do 100 tys. euro SO różnice były niewielkie, a najwyższe koszty poniosły gospodarstwa bardzo duże (powyżej 500 tys. euro SO), gdzie wyniosły 4 686 zł/LU.

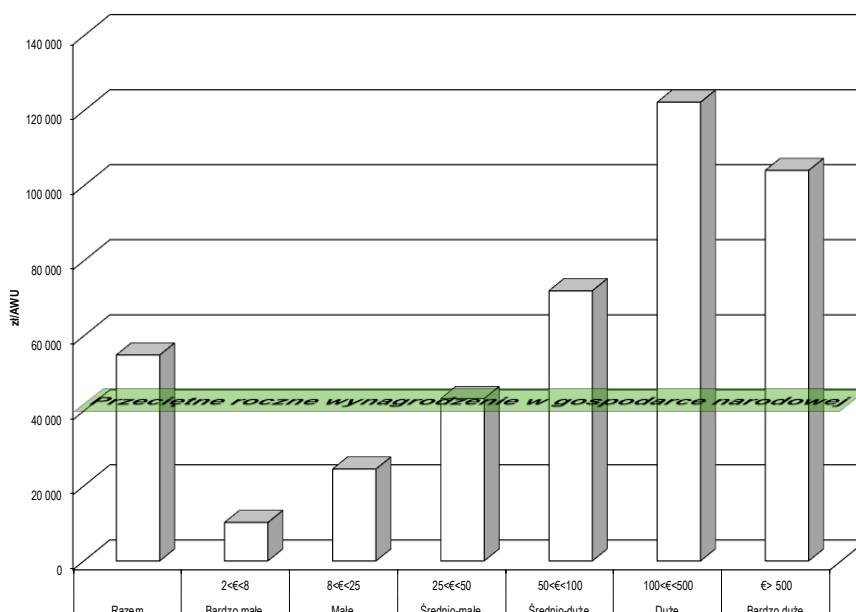
Wykres 2.2-21 Koszty bezpośrednie produkcji zwierzęcej na 1 LU według klas wielkości ekonomicznej

W regionie Wielkopolska i Śląsk średnia wartość dodana netto wypracowana w gospodarstwach z pola obserwacji przez osobę pełnozatrudnioną przekroczyła przeciętne wynagrodzenie netto w gospodarce narodowej¹⁰. Występowały jednak pod tym względem istotne różnice w poszczególnych grupach gospodarstw. Gospodarstwa o sile ekonomicznej od 25 tys. euro przekraczały przeciętne wynagrodzenie netto. Warto przy tym zwrócić uwagę, że w gospodarstwach bardzo dużych relacja ta była gorsza niż w gospodarstwach dużych. Bardzo słabo wypadły gospodarstwa o wielkości ekonomicznej do 25 tys. euro, które osiągnęły wartość dodaną netto na poziomie 24 - 58% przeciętnego wynagrodzenia netto (patrz: Wykres 2.2-22).

¹⁰ Patrz: przypis 7, na str.25.

Wykres 2.2-22 Wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według klas wielkości ekonomicznej

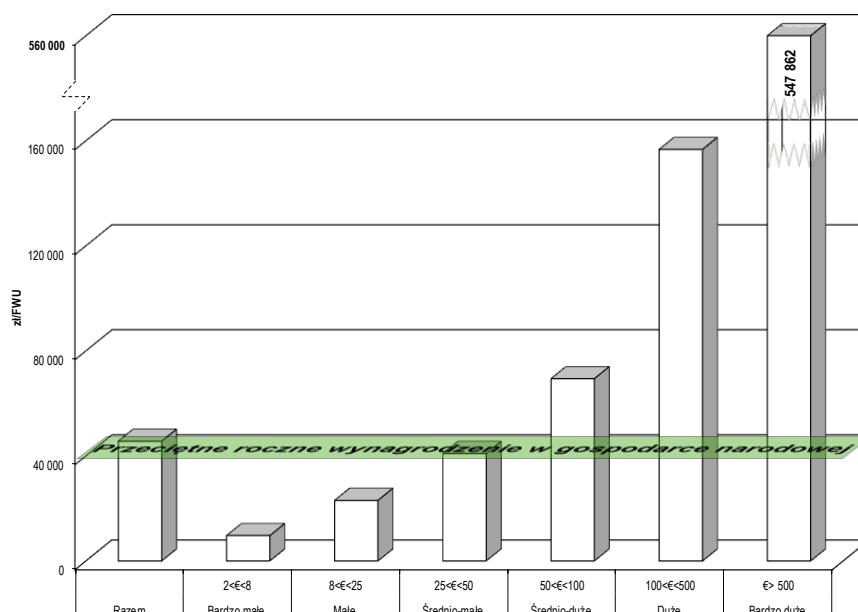
Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego (DzRGR) stanowi opłatę za pracę członków rodziny rolnika oraz za zaangażowany kapitał własny (finansujący ziemię i pozostałe składniki majątkowe gospodarstwa)¹¹.

Podobnie jak w przypadku produkcji, wielkość ekonomiczna gospodarstw wyznacza ich zdolność do tworzenia dochodów. Analizując dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego przypadający na osobę pełnozatrudnioną rodziny zauważono, że jego wielkość była silnie związana z wielkością ekonomiczną. Wraz z jej wzrostem zwiększał się poziom realizowanego dochodu.

Szczególnie wysoki DzRGR osiągnęły gospodarstwa bardzo duże (powyżej 500 tys. euro SO), w których dochód na pełnozatrudnionego członka rodziny był prawie 57-krotnie większy niż uzyskany przez gospodarstwa najmniejsze oraz ponad 13-krotnie większy od przeciętnego wynagrodzenia netto w gospodarce narodowej. Z kolei gospodarstwa bardzo małe zrealizowały dochód wynoszący zaledwie 23% średniego wynagrodzenia netto (patrz: Wykres 2.2-23).

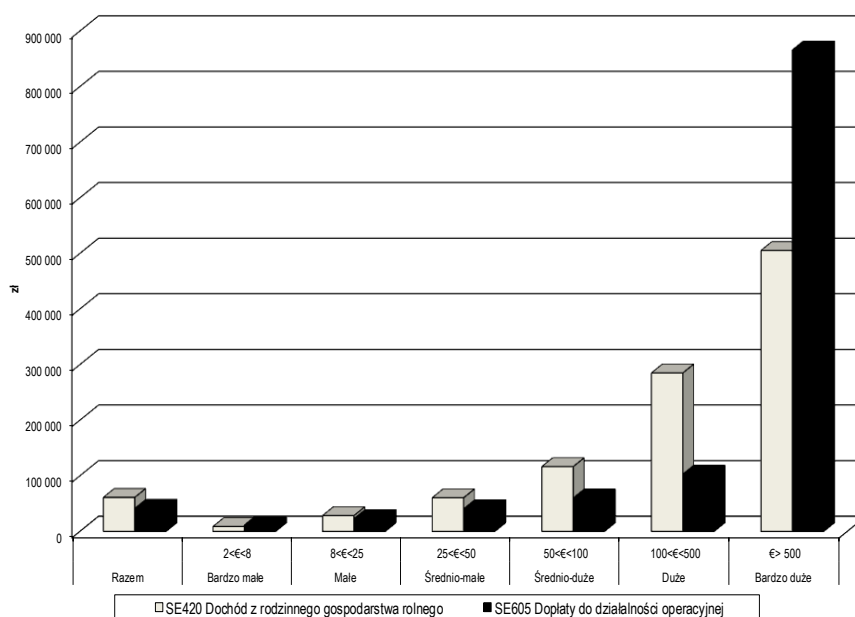
¹¹ Uwaga: należy pamiętać, że dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego przypadający na osobę pełnozatrudnioną rodziny obliczony jest tylko dla gospodarstw rolnych, w których występują nakłady pracy własnej (SE015>0).

Wykres 2.2-23 Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną rodziny w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według klas wielkości ekonomicznej

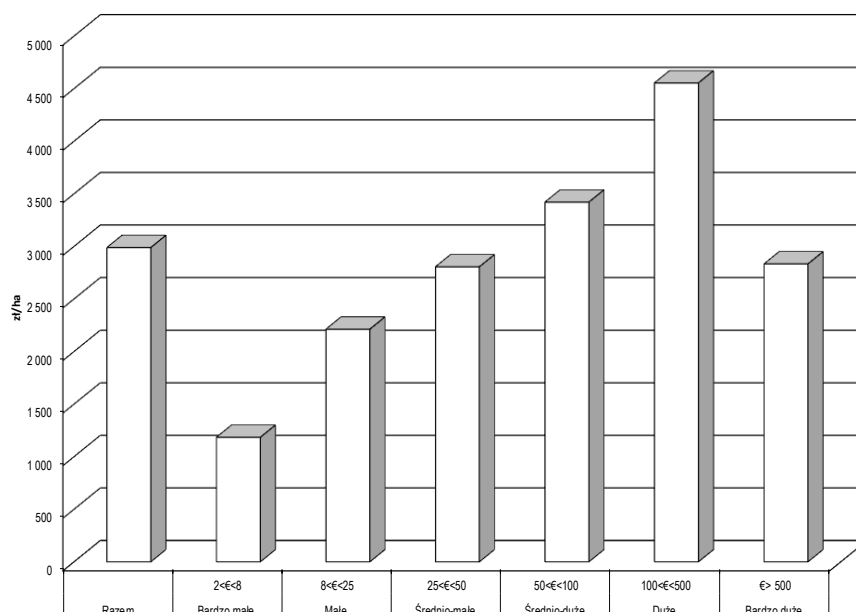

Gospodarstwa poniżej 8 tys. euro SO wykazywały dochód przeważnie tylko dzięki dopłatom (patrz: Wykres 2.2-24). Jest to związane z niższymi dochodami pochodzącymi z gospodarstwa. Podobna sytuacja (dopłaty przewyższające dochód) była również w grupie największych gospodarstw. W gospodarstwach sklasyfikowanych w grupach od 25 do 500 tys. euro wartość uzyskanego dochodu przewyższała poziom dopłat. Najkorzystniejszą relację wykazały gospodarstwa duże, w których udział dopłat w DzRGR wyniósł 36%.

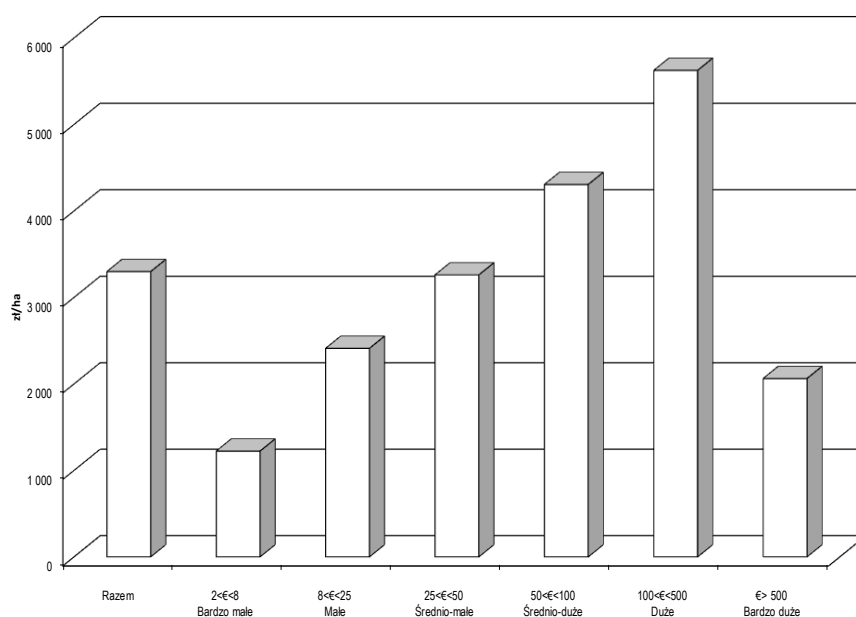
Wykres 2.2-24 Dopłaty do działalności operacyjnej oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego według klas wielkości ekonomicznej

Wartość dodana netto przypadająca na 1 hektar użytków rolnych pozwala określić efektywność gospodarowania w danej grupie gospodarstw, bez uwzględnienia obciążeń wynikających z użycia czynników wytwórczych. Wartość ta w miarę wzrostu wielkości ekonomicznej gospodarstw stale rosła, jednak w gospodarstwach największych znacznie się obniżyła. W gospodarstwach dużych (od 100 do 500 tys. euro SO) wartość dodana netto w przeliczeniu na 1 ha wyniosła 4 554 zł/ha, dla porównania w gospodarstwach bardzo małych (od 2 do 8 tys. euro SO) było to 1 183 zł/ha. W gospodarstwach bardzo dużych (powyżej 500 tys. euro SO) wartość dodana netto przypadająca na 1 hektar użytków rolnych wyniosła 2 833 zł/ha (patrz: Wykres 2.2-25).

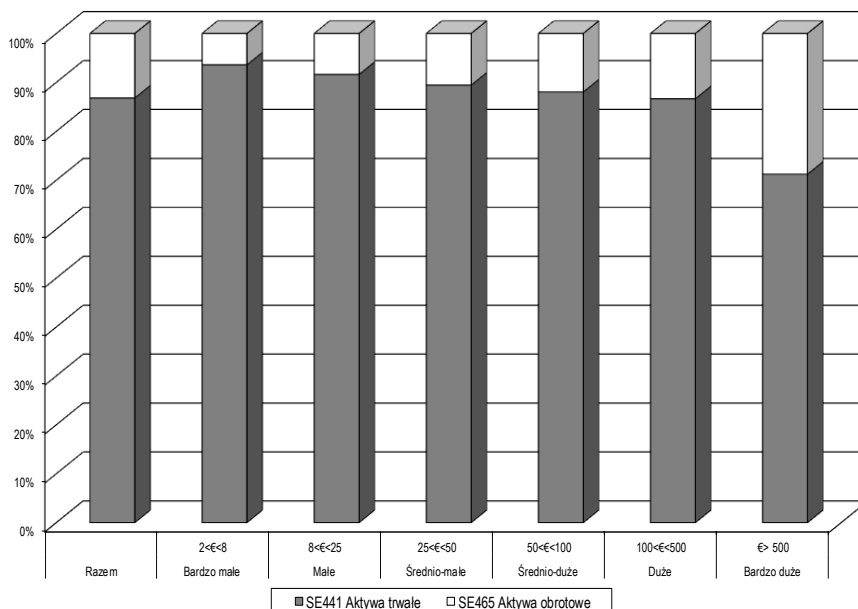
Wykres 2.2-25 Wartość dodana netto na 1 ha powierzchni użytków rolnych według klas wielkości ekonomicznej

W przypadku dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego przypadającego na 1 hektar własnych użytków rolnych najlepszy wynik pod tym względem osiągnęły gospodarstwa duże, w których dochód wyniósł 5 624 zł/ha (patrz: Wykres 2.2-26). W gospodarstwach bardzo dużych dochód na 1 hektar własnych użytków rolnych był niższy niż w gospodarstwach małych i kształtował się na poziomie 2 tys. zł/ha. Średnio w regionie Wielkopolska i Śląsk dochód w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych kształtował się na poziomie około 3 300 zł.

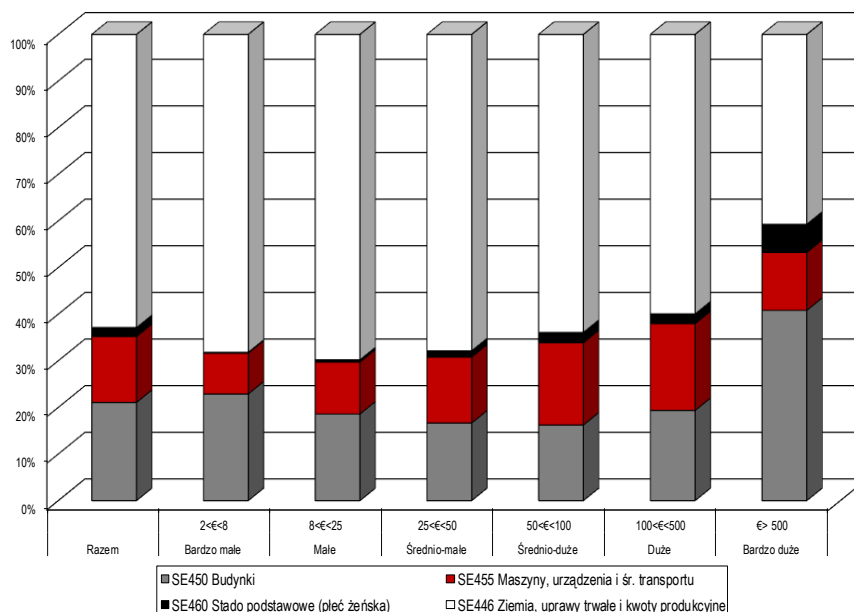
Wykres 2.2-26 Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na 1 ha powierzchni własnych użytków rolnych według klas wielkości ekonomicznej

Wraz ze zmianą wielkości ekonomicznej gospodarstw zmieniała się również struktura aktywów w gospodarstwach rolnych (patrz: Wykres 2.2-27). Zaobserwowano, że udział aktywów trwałych malał z 94% w gospodarstwach bardzo małych do 71% w gospodarstwach bardzo dużych.

Wykres 2.2-27 Struktura aktywów w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

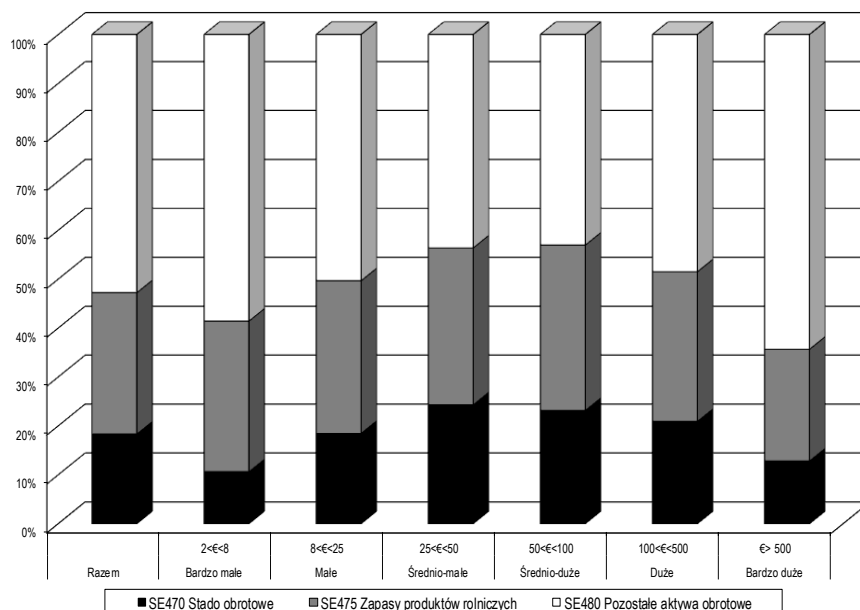

W strukturze aktywów trwałych, w większości klas wielkości ekonomicznej, dominowała ziemia – powyżej 60%. Jedynie w klasie gospodarstw powyżej 500 tys. euro SO udział ziemi wyniósł 41% środków trwałych (patrz: Wykres 2.2-28). Za wyjątkiem wspomnianej klasy wielkości ekonomicznej udział wartości ziemi w strukturze aktywów kształtował się na poziomie zbliżonym do przeciętnego w regionie. Znaczenie ziemi i upraw trwałych malało jednak wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej, z wyjątkiem gospodarstw małych, gdzie udział wspomnianej pozycji był nieznacznie wyższy niż w gospodarstwach bardzo małych. W przypadku budynków, które są drugim ważnym składnikiem aktywów trwałych najniższym ich udziałem charakteryzowały się gospodarstwa średnio-duże (16%), a najwyższym gospodarstwa bardzo duże (41%). Udział maszyn, urządzeń i środków transportu systematycznie wzrastał wraz z wielkością ekonomiczną gospodarstw, jedynie w gospodarstwach bardzo dużych nieznacznie się obniżył. Najniższy udział w aktywach trwałych miało stado podstawowe, które w żadnej grupie gospodarstw nie przekroczyło 7%. Najwyższym udziałem stada podstawowego zwierząt charakteryzowały się gospodarstwa bardzo duże.

Wykres 2.2-28 Struktura aktywów trwałych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

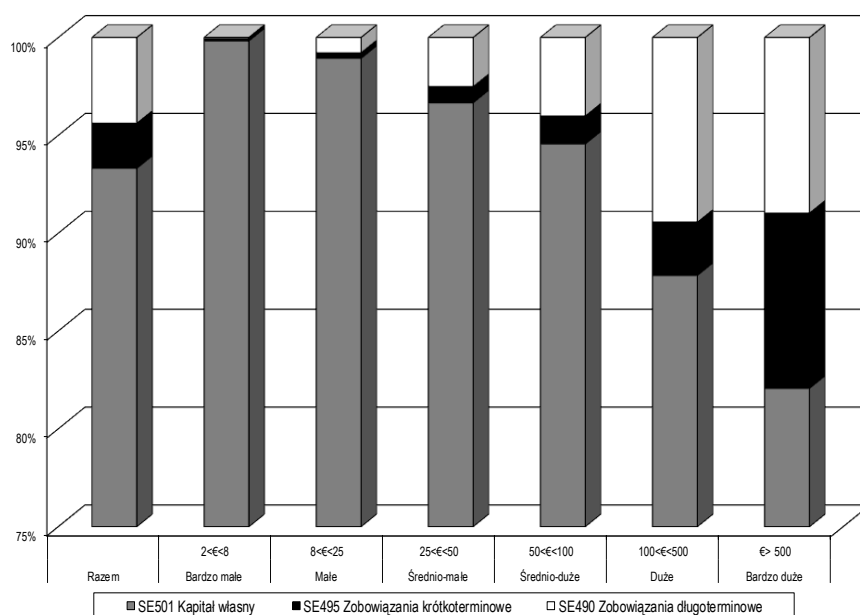
W strukturze aktywów obrotowych we wszystkich klasach wielkości ekonomicznej odnotowano najwyższy udział pozostałych aktywów obrotowych, a szczególnie w gospodarstwach bardzo dużych - 64% (patrz: Wykres 2.2-29). Udział zapasów produktów rolniczych był bardzo zbliżony w gospodarstwach o klasie wielkości ekonomicznej do 500 tys. euro i wynosił około 32%. Tylko w gospodarstwach bardzo dużych zasadniczo odbiegał od średniej i kształtował się na poziomie 23%. Stado obrotowe w zbiorowości gospodarstw stanowiło przeciętnie 18% wartości aktywów obrotowych. W poszczególnych klasach wielkości ekonomicznej było to od 13% (gospodarstwa bardzo duże) do około 24% (gospodarstwa średnie).

Wykres 2.2-29 Struktura aktywów obrotowych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

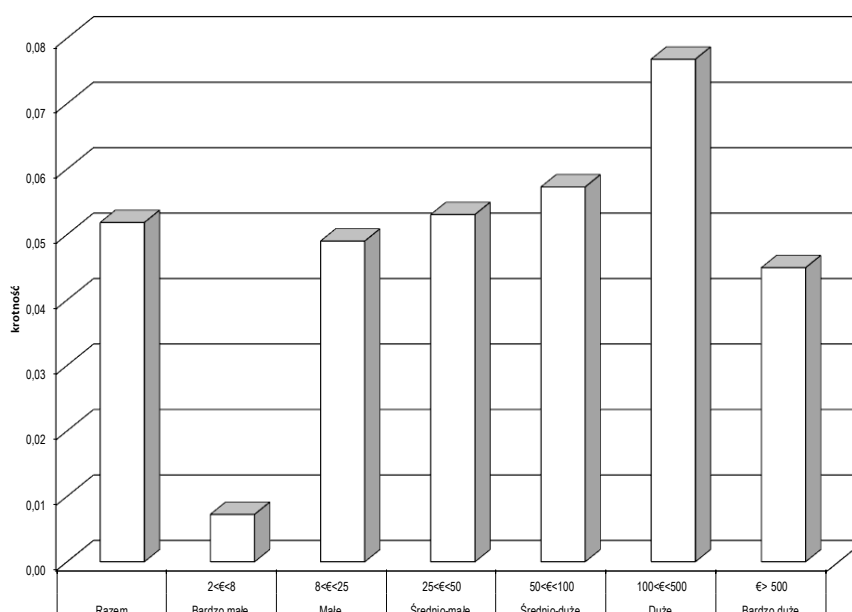
Związek z wielkością ekonomiczną gospodarstw wykazywała również struktura pasywów (patrz: Wykres 2.2-30). Im większe były gospodarstwa pod względem ekonomicznym, tym większy był udział kapitałów obcych w finansowaniu majątku. Zadłużenie gospodarstw wahało się od 0,2 % w gospodarstwach bardzo małych do prawie 18% w gospodarstwach bardzo dużych. Udział zadłużenia długoterminowego wahał się od 22% (gospodarstwa duże) do 61% (gospodarstwa bardzo małe) zadłużenia ogółem.

Wykres 2.2-30 Struktura pasywów w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

Zwrot ze środków ulokowanych w majątku gospodarstwa, mierzony wartością przepływów pieniężnych (2) w stosunku do aktywów ogółem (patrz: Wykres 2.2-31) w gospodarstwach o wielkości ekonomicznej do 500 tys. euro SO wzrastał wraz z wielkością ekonomiczną gospodarstw. W gospodarstwach średnio-dużych i dużych osiągnął najwyższy poziom, natomiast w gospodarstwach bardzo dużych nastąpił znaczny spadek tej relacji.

Wykres 2.2-31 Relacja przepływów pieniężnych (2) do aktywów ogółem według klas wielkości ekonomicznej

Wnioski

1. Uwzględniając wielkość ekonomiczną w polu obserwacji z regionu Wielkopolska i Śląsk w 2020 r. licznie dominowały gospodarstwa do 50 tys. euro SO (81%). Z kolei pod względem typu rolniczego zdecydowanie najwięcej gospodarstw było w typie polowym (50%).
2. Najwyższą efektywnością gospodarowania, mierzoną relacją kosztów do produkcji, charakteryzowały się gospodarstwa z uprawami trwałymi. W roku 2020 niską efektywnością charakteryzowały się gospodarstwa o mieszanej produkcji roślinnej i zwierzęcej. Koszty produkcji w tych gospodarstwach wyniosły 1,01 zł na jednostkę wartości produkcji. Z kolei pod względem klas wielkości ekonomicznej najniższą efektywność gospodarowania zaobserwowano w gospodarstwach bardzo dużych, natomiast najbardziej efektywne były gospodarstwa duże.
3. Najwyższą wartość dodaną netto w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych, wśród grup gospodarstw ustalonych na podstawie dwóch kryteriów grupowania (typów rolniczych i klas wielkości ekonomicznej), uzyskały gospodarstwa specjalizujące się w uprawach ogrodniczych (29 998 zł) i gospodarstwa z przedziału wielkości ekonomicznej

100 – 500 tys. euro SO (4 554 zł). Na drugim biegunie, z wartościami najniższymi znalazły się gospodarstwa z uprawami polowymi (2 378 zł) oraz gospodarstwa o wielkości ekonomicznej od 2 do 8 tys. euro SO (1 183 zł).

4. Spośród analizowanych rozkładów grup gospodarstw najwyższy dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego w przeliczeniu na osobę pełnozatrudnioną rodziny uzyskały gospodarstwa specjalizujące się w chowie drobiu (253 533 zł) i gospodarstwa o wielkości ekonomicznej powyżej 500 tys. euro SO (547 862 zł). Z kolei wartości najniższe uzyskały gospodarstwa ze zwierzętami trawożernymi (30 595 zł) oraz gospodarstwa od 2 do 8 tys. euro SO (9 635 zł).
5. Najwyższy wskaźnik relacji dopłat do dochodu z rodzinnego gospodarstwa uzyskały gospodarstwa z produkcją mieszaną (108%) i gospodarstwa z przedziału wielkości ekonomicznej powyżej 500 tys. euro SO (171%). Gospodarstwa o wielkości ekonomicznej powyżej 500 tys. euro SO otrzymały najwięcej dopłat, średnio 865 tys. zł i wypracowały dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na poziomie 505 tys. zł. Natomiast najniższy wskaźnik relacji dopłat do dochodu odnotowano w gospodarstwach z uprawami ogrodnictwami (7%) oraz w gospodarstwach od 100 do 500 tys. euro SO (36%).

Niniejsze opracowanie należy traktować jako zachętę i przyczynek do pogłębionej statystycznej analizy zbiorowości omawianych gospodarstw, która w pełni określi sytuację ekonomiczną gospodarstw w 2020 r. w regionie Wielkopolska i Śląsk.

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Druk i oprawa: Dział Wydawnictw IERiGŻ-PIB